

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1624/2000 av den 10 juli 2000 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3330/91 om statistik över varuhandel medlemsstater emellan, med särskild hänvisning till en förenklad tillämpning av varunomenklaturen** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1625/2000 av den 25 juli 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 3
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1626/2000 av den 24 juli 2000 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen angående ad hoc-modulerna för arbetskraftsundersökningen under åren 2001–2004** 5
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1627/2000 av den 24 juli 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1661/1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 737/90 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredje land efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyľ** 7
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1628/2000 av den 24 juli 2000 om rättelse, för tredje gången, av förordning (EG) nr 1802/95 om anpassning och ändring av de bestämmelser inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter som innan den 1 februari 1995 fastställde vissa priser och belopp vars värde i ecu har ändrats till följd av avskaffandet av korrigeringsfaktorn för jordbruksomräkningskurserna** 11
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1629/2000 av den 25 juli 2000 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Republiken Polen och Ukraina** 12
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1630/2000 av den 25 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 2131/93 om förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan** 24
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1631/2000 av den 25 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 2077/85 om tillämpningsföreskrifter för systemet med produktionsstöd för konserverad ananas och om fastställande för regleringsåret 2000/2001 av stödbeloppet för ananasprodukter och det minimipris som skall betalas till ananasproducenterna** 25

* Kommissionens förordning (EG) nr 1632/2000 av den 25 juli 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2362/98 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 404/93 rörande ordningen för import av bananer till gemenskapen	27
* Kommissionens förordning (EG) nr 1633/2000 av den 25 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 2825/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker	29
* Kommissionens förordning (EG) nr 1634/2000 av den 25 juli 2000 om fastställande av koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av Scotch whisky under perioden 2000/2001	30
* Kommissionens förordning (EG) nr 1635/2000 av den 25 juli 2000 om fastställande av de koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av spansk whisky under perioden 2000/2001	32
* Kommissionens förordning (EG) nr 1636/2000 av den 25 juli 2000 om fastställande av koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av Irish whiskey under perioden 2000/2001	34
* Kommissionens förordning (EG) nr 1637/2000 av den 25 juli 2000 om fastställande för fjärde kvartalet 2000 av de kvantiteter bananer som inom ramen för tullkvoterna och kvantiteten traditionella AVS-bananer får importeras till gemenskapen	36
* Kommissionens förordning (EG) nr 1638/2000 av den 25 juli 2000 om fastställande för regleringsåret 2000/2001 av stöd till odling av druvor avsedda för framställning av vissa torkade druvsorter	38
* Kommissionens förordning (EG) nr 1639/2000 av den 25 juli 2000 om ändring av bilaga I till förordning (EG) nr 2636/1999 om lämnande av uppgifter om tobak	39
* Kommissionens förordning (EG) nr 1640/2000 av den 25 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 3201/90 om närmare bestämmelser för beskrivning och presentation av vin och druvmust	41
* Kommissionens förordning (EG) nr 1641/2000 av den 25 juli 2000 om betalning av ett kompletterande förskott på utjämningsstöd för bananer för år 2000	42
* Kommissionens förordning (EG) nr 1642/2000 av den 25 juli 2000 om fastställande av den faktiska olivoljeproduktionen och enhetsbeloppet för produktionsstöd för regleringsåret 1998/1999	43

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2000/474/EG:

* Rådets beslut av den 17 juli 2000 om gemenskapens bidrag till den internationella fonden för röjning av Donaus farled	45

Kommissionen

2000/475/EG:

* Kommissionens beslut av den 24 januari 1999 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende IV.F.1/36.718 – Ceced) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1999) 5064]	47

2000/476/EG:

* Kommissionens beslut av den 17 juli 2000 om att bemyndiga medlemsstaterna att tillfälligt tillåta saluföring av utsäde av vissa arter som inte uppfyller kraven i rådets direktiv 66/401/EEG [delgivet med nr K(2000) 1782]	55

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

★ Kommissionens beslut av den 24 juli 2000 om gemenskapens inköp av vaccin mot bluetongue för beredskapslagring [delgivet med nr K(2000) 2209]	56
---	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1624/2000

av den 10 juli 2000

om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3330/91 om statistik över varuhandel medlemsstater emellan, med särskild hänvisning till en förenklad tillämpning av varunomenklaturen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Enligt rådets förordning (EEG) nr 3330/91 ⁽⁴⁾, skall gemenskapen och dess medlemsstater sammanställa statistik som rör handel med varor medlemsstater emellan (Intrastat) under den övergångsperiod som började den 1 januari 1993 och avslutas den dag då övergång sker till ett system för enhetlig beskattning i de medlemsstater där varorna har sitt ursprung.

(2) Förenklad lagstiftning rörande den inre marknaden, så som det uttrycks inom ramen för SLIM-initiativet (enklare lagstiftning för den inre marknaden), syftar till att förbättra företagets konkurrenskraft och deras sysselsättningsskapande förmåga.

(3) Förenklingen av Intrastat-systemet har bedrivits som ett pilotprojekt inom ramen för SLIM och konkreta förslag som utformats av SLIM-Intrastat-gruppen för att underlätta för dem som är skyldiga att lämna statistikuppgifter återfinns i ett meddelande till Europaparlamentet och till rådet samt har välkomnats av dessa institutioner.

⁽¹⁾ EGT C 245, 12.8.1997, s. 12 och EGT C 164, 29.5.1998, s. 14.

⁽²⁾ EGT C 19, 21.1.1998, s. 52.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 1 april 1998 (EGT C 138, 4.5.1998, s. 92), bekräftat den 27 oktober 1999, och rådets gemensamma ståndpunkt av den 28 februari 2000 (EGT C 87, 24.3.2000, s. 11) och Europaparlamentets beslut av den 14 juni 2000.

⁽⁴⁾ EGT L 316, 16.11.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1182/1999 (EGT L 144, 9.6.1999, s. 1).

(4) Bland dessa förslag ingår bland annat förenklad tillämpning av varunomenklaturen eftersom de uppgiftsskyldiga generellt sett uppfattar varuklassifikationen som svår.

(5) Det är viktigt att förenkla den kombinerade nomenklatur som skall användas enhetligt för handel både inom och utom gemenskapen för att göra det lättare att tillämpa systemet, särskilt för små och medelstora företag. I detta sammanhang bör man beakta resultatet av kommissionens pågående diskussioner med medlemsstaterna och europeiska handels- och industriorganisationer inom ramen för SLIM, samtidigt som principen om en enda nomenklatur bibehålles.

(6) Användningen av förenklingströsklar är en effektiv metod att minska den belastning som genom deklARATIONERNA läggs på företagen, särskilt på de små och medelstora företagen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 28.5 i förordning (EEG) nr 3330/91 skall det första stycket ersättas med följande text:

”5. Förenklingströsklar skall undanta parter som är skyldiga att lämna uppgifter från att uppfylla alla de villkor som anges i artikel 23. I de deklARATIONER som anges i artikel 13.1 behöver dessa parter endast som mest rapportera de tio av de mest specificerade relevanta detaljnivåerna i den kombinerade nomenklaturen som värdemässigt är viktigast och de skall gruppera om de övriga produkterna på detaljnivåer enligt de villkor som kommissionen skall fastställa i enlighet med artikel 30. För var och en av de ovan nämnda underrubrikerna måste, förutom det kodnummer som anges i artikel 21 andra strecksatsen, den avsändande medlemsstaten eller destinationsmedlemsstaten samt värdet av varorna anges.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

H. VÉDRINE

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1625/2000
av den 25 juli 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 26 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 25 juli 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0707 00 05	628	136,5
	999	136,5
0709 90 70	052	68,0
	528	65,2
	999	66,6
0805 30 10	388	55,4
	524	92,4
	528	57,0
	999	68,3
0806 10 10	052	117,3
	220	170,1
	400	206,4
	508	140,4
	512	63,5
	600	90,4
	624	134,3
	999	131,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,4
	400	98,1
	508	87,3
	512	81,0
	528	84,6
	720	72,7
	800	203,0
	804	93,0
	999	100,3
	0808 20 50	388
512		71,9
528		78,0
720		128,2
804		62,9
0809 10 00	999	85,4
	052	140,1
	064	134,9
	066	109,3
0809 20 95	999	128,1
	052	362,3
	400	240,8
0809 40 05	404	574,4
	616	255,0
	999	358,1
	064	59,3
	624	171,3
	999	115,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1626/2000

av den 24 juli 2000

om genomförande av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen angående ad hoc-modulerna för arbetskraftsundersökningen under åren 2001–2004

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 577/98 av den 9 mars 1998 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1578/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 577/98 skall ett program med fleråriga ad hoc-moduler utarbetas varje år.

- (2) Åtgärderna i denna förordning är förenliga med yttrandet från Kommittén för det statistiska programmet som upprättades genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ett program med ad hoc-moduler som omfattar åren 2001 till 2004 framgår av bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 77, 14.3.1998, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 181, 20.7.2000, s. 39.

⁽³⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

BILAGA

ARBETSKRAFTSUNDERSÖKNING

Flerårigt program med ad hoc-moduler

1. Arbetstidens längd och utformning

Lista med variabler: se kommissionens förordning (EG) nr 1578/2000 av den 19 juli 2000 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen med avseende på specificering av ad hoc-modulen för 2001 om arbetstidens längd och arbetets utformning (EGT L 181, 20.7.2000, s. 39).

Referensperiod: andra kvartalet 2001.

Berörda medlemsstater och regioner: alla.

Urval: samma som för standardmodulerna. Där en enskild person är föremål för undersökningen behöver dock inga uppgifter lämnas om hushållets övriga medlemmar.

Överföring av resultaten: före den 31 mars 2000.

2. Anställning av personer med funktionshinder

Lista med variabler: kommer att definieras före mars 2001.

Referensperiod: andra kvartalet 2002.

Berörda medlemsstater och regioner: kommer att definieras senare.

Urval: personer med funktionshinder. Där en enskild person är föremål för undersökningen behöver dock inga uppgifter lämnas om hushållets övriga medlemmar.

Överföring av resultaten: före den 31 mars 2003.

3. Livslångt lärande

Lista med variabler: kommer att definieras före mars 2002.

Referensperiod: andra kvartalet 2003.

Berörda medlemsstater och regioner: kommer att definieras senare.

Urval: samma som för standardmodulerna. Där en enskild person är föremål för undersökningen behöver dock inga uppgifter lämnas om hushållets övriga medlemmar.

Överföring av resultaten: före den 31 mars 2004.

4. Övergången från skolan till arbetslivet

Lista med variabler: kommer att definieras före mars 2003.

Referensperiod: andra kvartalet 2004.

Berörda medlemsstater och regioner: kommer att definieras senare.

Urval: personer som avslutat utbildningen under de senaste fem/tio åren (inklusive personer som avbrutit utbildningen under minst ett år och sedan fortsatt den). Där en enskild person är föremål för undersökningen behöver inga uppgifter lämnas om hushållets övriga medlemmar.

Överföring av resultaten: före den 31 mars 2005.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1627/2000

av den 24 juli 2000

om ändring av förordning (EG) nr 1661/1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 737/90 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredje land efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 737/90 av den 22 mars 1990 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredje land efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 616/2000⁽²⁾, särskilt artikel 6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 1.3 b i kommissionens förordning (EG) nr 1661/1999⁽³⁾ får de produkter som anges i bilaga I till denna förordning endast deklarereras för fri omsättning i mottagarstaten på ett begränsat antal tullkontor.
- (2) Bilaga III till förordning (EG) nr 1661/1999 innehåller en förteckning över tullkontor på vilka produkterna i bilaga I får deklarereras för fri omsättning inom Europeiska gemenskapen.

(3) På begäran av de behöriga myndigheterna i Frankrike bör några tullkontor inom Frankrikes territorium läggas till i denna förteckning.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den särskilda kommitté som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 737/90.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga III till förordning (EG) nr 1661/1999 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Margot WALLSTRÖM

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 82, 29.3.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 75, 24.3.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 197, 29.7.1999, s. 17.

BILAGA

"BILAGA III

FÖRTECKNING ÖVER TULLKONTOR PÅ VILKA PRODUKTERNA I BILAGA I FÅR DEKLARERAS FÖR FRI OMSÄTTNING INOM EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Medlemsstat	Tullkontor	
BELGIQUE/BELGIË	Anvers D.E. – voie maritime Bierset – (Grâce-Hollogne) D.E. – voies aérienne et/ou terrestre Bruxelles D.E. – voie aérienne Zaventem D. – voie aérienne	
DANMARK	Varje hamn och flygplats i Danmark	
DEUTSCHLAND	Baden-Württemberg	HZA Lörrach – ZA Weil am Rhein-Autobahn HZA Stuttgart – ZA Flughafen
	Bayern	HZA Münschen-Flughafen HZA Hof – ZA Schirnding-Landstraße HZA Weiden – ZA Furth im Wald-Schafberg HZA Weiden – ZA Waldhaus-Autobahn
	Berlin	HZA Berlin-Packhof – ZA Marzahn, Abfertigungsstelle Grossmarkthallen HZA Berlin-Packhof – ZA Tegel-Flughafen
	Brandenburg	HZA Frankfurt (Oder) – ZA Autobahn HZA Cottbus – ZA Forst-Autobahn
	Bremen	HZA Bremen – ZA Neustädter Hafen HZA Bremerhaven – ZA Container-Terminal HZA Bremerhaven – ZA Rotersand
	Hamburg	HZA Hamburg-Freihafen – Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Freihafen – ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahnhof HZA Hamburg-Harburg – ZA Köhlfleedamm HZA Hamburg-St. Annen – ZA Altona HZA Hamburg-St. Annen – ZA Oberelbe HZA Hamburg-Waltershof – Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Waltershof – ZA Flughafen
	Hessen	HZA Frankfurt am Main-Flughafen
	Mecklenburg-Vorpommern	HZA Neubrandenburg – ZA Pomellen – Grenzkontrollstelle Pomellen HZA Schwerin – ZA Rostock-Seehafen – Grenzkontrollstelle Rostock-Seehafen HZA Stralsund – ZA Mukran Grenzkontrollstelle Rügen/Mukran, Im Fährhafen
	Niedersachsen	HZA Lüneburg – Abfertigungsstelle HZA Göttingen – Abfertigungsstelle HZA Hannover – Abfertigungsstelle
	Nordrhein-Westfalen	HZA Dortmund – ZA Ost
	Rheinland-Pfalz	HZA Trier – ZA Idar-Oberstein, Grenzkontrollstelle Flughafen Hahn
	Sachsen	HZA Dresden ZA Friedrichstadt, Grenzkontrollstelle Dresden/Friedrichstadt (für Eisenbahntransport) HZA Pirna – ZA Zinnwald, Grenzkontrollstelle Zinnwald (für Straßentransport) HZA Löbau – ZA Ludwigsdorf-Autobahn, Grenzkontrollstelle Ludwigsdorf (für Straßentransport)
	Schleswig-Holstein	HZA Kiel – ZA Wik, Grenzkontrollstelle Kiel Ostuferhafen HZA Lübeck – ZA Travemünde Grenzkontrollstelle

Medlemsstat	Tullkontor
ΕΛΛΑΔΑ	Αθηνών, Περαιά, Κρατικού Αερολιμένα Αθηνών, Θεσ/νίκης, Αερολιμένα Μίκρας, Βόλου, Πατρών, Ηρακλείου, Αερολιμένα Ηρακλείου Κρήτης, Καβάλας, Ιωαννίνων, Ναυπλίου
ESPAÑA	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almería (Aeropuerto, Puerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cádiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Gijón (Aeropuerto, Puerto), Huelva (Puerto), La Coruña-Santiago de Compostela (Aeropuerto, Puerto), Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid-Barajas (Aeropuerto), Málaga (Aeropuerto, Puerto), Palma de Mallorca (Aeropuerto), Pasajes-Irún (Aeropuerto, Puerto), Santa Cruz de Tenerife (Aeropuerto, Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo-Villagarcía (Aeropuerto), Marín (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
FRANCE	Dunkerque (transport maritime) Lille (transport aérien et terrestre) Marseille (transport aérien, terrestre et maritime) Roissy (transport aérien et terrestre) St-Louis/Bâle (transport aérien et terrestre) Strasbourg (transport terrestre) Orly (transport aérien) Bordeaux (transport aérien) Lyon-Satolas (transport aérien) Nice-aéroport (transport aérien) Toulouse-Blagnac (transport aérien) Thionville (transport terrestre) Saint-Julien-en-Genevois (transport terrestre)
IRELAND	Alla tullkontor
ITALIA	Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Trieste Ufficio di Sanità aerea di Torino-Caselle Ufficio di Sanità aerea di Roma – Fiumicino Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Venezia Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Genova Ufficio di Sanità marittima di Livorno Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Ancona Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Brindisi Ufficio di Sanità aerea di Varese – Malpensa Ufficio di Sanità aerea di di Bologna – Pancalè Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Bari Posto d'Ispezione frontaliere di Chiasso
LUXEMBOURG	Bureau des Douanes et Accises Centre Douanier – Luxembourg Bureau des Douanes et Accises Luxembourg-Aéroport-Niederanven
NEDERLAND	Alla tullkontor
ÖSTERREICH	Drasenhofen (Republik Tschechien) Berg (Slowakische Republik) Nickelsdorf (Republik Ungarn) Heiligenkreuz (Republik Ungarn) Spielfeld (Republik Slowenien) Tisis (Schweiz) Wien Flughafen Schwechat
PORTUGAL	Flygplatserna i Lissabon, Porto och Faro Hamnarna i Lissabon och Leixões

Medlemsstat	Tullkontor
SUOMI/FINLAND	Helsinki, Vaalimaa, Niirala, Vartius, Raja-Jooseppi, Utsjoki, Kilpisjärvi
SVERIGE	Arlanda, Göteborg, Landvetter, Helsingborg, Karlskrona, Stockholm, Ystad, Wallhamn, Varberg
UNITED KINGDOM	Belfast International Airport, Port of Belfast, Port of Dover, Port of Falmouth, Port of Felixstowe, Gatwick Airport, Port of Hull, Port of Larne, Port of London, Port of Southampton”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1628/2000

av den 24 juli 2000

om rättelse, för tredje gången, av förordning (EG) nr 1802/95 om anpassning och ändring av de bestämmelser inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter som innan den 1 februari 1995 fastställde vissa priser och belopp vars värde i ecu har ändrats till följd av avskaffandet av korrigeringsfaktorn för jordbruksomräkningskurserna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1802/95 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 904/96 ⁽⁴⁾, bör ett fel som har upptäckts vid en granskning rättas till.
- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilagan till förordning (EG) nr 1802/95 skall de belopp som hänför sig till kommissionens förordning (EEG) nr 2219/92 ⁽⁵⁾ ersättas med följande:

1	2	3	4	5
Förordning	Hänvisning	Tidigare belopp med <i>switch-over</i>	Nytt belopp utan <i>switch-over</i>	Nytt belopp som skall tillämpas fr.o.m. 1 september 1995
(EEG) nr 2219/92	Artikel 3 b	2,5 5 7,5	3,019 6,04 9,06	3 6 9

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 174, 26.7.1995, s. 27.

⁽⁴⁾ EGT L 122, 22.5.1996, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 218, 1.8.1992, s. 75.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1629/2000

av den 25 juli 2000

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Republiken Polen och Ukraina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 29 oktober 1999 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat "tillkännagivande om inledande av förfarandet") i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾ att den skulle inleda ett antidumpningsförfarande beträffande import till gemenskapen av ammoniumnitrat med ursprung i Litauen, Polen och Ukraina.
- (2) Förfarandet inleddes sedan ett klagomål ingivits av European Fertiliser Manufacturers Association (EFMA) som ombud för företag som svarade för en betydande del av gemenskapens tillverkning. Klagomålet innehöll bevisning om att produkten i fråga dumpades och om väsentlig skada till följd därav, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att berättiga att ett förfarande inleddes.
- (3) Kommissionen underrättade officiellt de klagande producenterna i gemenskapen, de exporterande producenter, importörer, leverantörer och användare som den visste var berörda, de berörda branschorganisationerna, företrädarna för exportländerna och associeringsråden EU-Litauen och EU-Polen om att förfarandet hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsgräns som angavs i tillkännagivandet om inledande av förfarandet skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (4) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som den visste var berörda. Svar erhöles från tio klagande producenter i gemenskapen, fem exporterande producenter, en exportör, en sammanslutning av importörer och sju importörer i gemenskapen (av vilka tre var exportörerna närläggande).
- (5) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för sina preliminära fastställanden av dumpning, skada och gemenskapens intresse och genomförde kontroller på plats hos följande företag:

a) Klagande producenter i gemenskapen

1. BASF AG, Limburgerhof, Tyskland.
2. Fertiberia SA, Madrid, Spanien.
3. Grande Paroisse SA, Paris, Frankrike.
4. Hydro Agri France, Nanterre, Frankrike.
5. Hydro Agri UK Ltd, Immingham, Förenade kungariket.
6. Hydro Agri Sluiskil BV, Sluiskil, Nederländerna.
7. Kemira Ince Ltd, Chester, Förenade kungariket.
8. Kemira SA, Wavre, Belgien.
9. Sefanitro SA, Barakaldo, Spanien.
10. Terra Nitrogen (UK) Ltd, Stockton on Tees, Förenade kungariket.

b) Exportörer eller exporterande producenter i de berörda länderna

1. JSC Achema, Jonava, Litauen.
2. Anwil SA, Wloclawek, Polen.
3. CIECH SA, Warszawa, Polen.
4. Zaklady Azotowe Pulawy SA, Pulawy, Polen.

c) Importörer**a) Sådana som är exporterande producenter närläggande**

1. Litfert SARL, St Malo, Frankrike.
2. Scandinavian Chemicals and Fertilisers AB, Malmö, Sverige.
3. Daltrade Ltd, London, Förenade kungariket.

b) Sådana som inte är exporterande producenter närläggande

1. Helm Düngemittel GmbH, Hamburg, Tyskland.
2. UNCAA, Paris, Frankrike.

- (6) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 april 1998 till och med den 30 september 1999 (nedan kallad undersökningsperioden). Denna period är längre än ett år i syfte att två jordbruksår skall kunna omfattas och för att man därigenom skall kunna få en mera rättvisande bild av marknaden och kunna beakta de eventuella marknadsförändringar som skedde efter det att en mängdtull infördes 1998, vilken förstärkte de antidumpningsåtgärder mot ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland vilka hade införts 1995. Undersökningen av utvecklingstendenser som ligger till grund för bedömningen av skada omfattade perioden från och med 1995 till och med undersökningsperiodens slut.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 128, 30.4.1998, s. 18.

⁽³⁾ EGT C 311, 29.10.1999, s. 3.

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Produkt som är föremål för undersökning

- (7) Den produkt som är föremål för undersökning är ammoniumnitrat, ett kvävegödselmedel i fast form vilket är vanligt förekommande inom jordbruket. Det produceras av ammoniak och salpetersyra och innehåller mer än 28 viktprocent kväve. Den produkt som importeras till gemenskapen saluförs vanligen i säckar på 50 eller 500 kg. Produkten i fråga omfattas av KN-numren 3102 30 90 (ammoniumnitrat, annat än löst i vatten) och 3102 40 90 (blandningar av ammoniumnitrat med kalciumkarbonat eller andra oorganiska ämnen utan gödselverkan, innehållande mer än 28 viktprocent kväve).

2. Likadan produkt

- (8) Ammoniumnitrat är en ren råvara och dess kemiska egenskaper är jämförbara oavsett ursprungsland. Det finns två olika typer av ammoniumnitrat: granulat och i pelletform. Ammoniumnitrat i granulatform har större diameter och kan därmed spridas på ett enklare sätt. Undersökningen har visat att all den ammoniumnitrat som importeras är i pelletform och att merparten av den ammoniumnitrat som produceras av gemenskapsindustrin är i granulatform. Eftersom ammoniumnitrat i granulatform respektive i pelletform emellertid har samma kemiska egenskaper och slutanvändning och av användarna uppfattas som utbytbara, bör de betraktas som två olika typer av samma produkt.

Den produkt som produceras i gemenskapen har därför, i enlighet med artikel 1.4 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen) befunnits vara likadan som den som importeras från de berörda länderna. Vidare anses den produkt som exporteras till gemenskapen från de berörda länderna och de produkter som produceras och säljs på den polska respektive den litauiska marknaden vara likadana.

C. DUMPNING

1. Litauen

a) Normalvärde

- (9) Den enda litauiska producenten av ammoniumnitrat visade samarbetsvilja vid undersökningen. Företaget sålde endast en sorts ammoniumnitrat (i pelletform). Försäljningen på den inhemska marknaden var representativ under undersökningperioden, eftersom den motsvarade mer än 5 % av exportförsäljningen (artikel 2.2 i grundförordningen).
- (10) Mer än 20 % av den inhemska försäljningen av den berörda produkten skedde till priser som var lägre än summan av tillverkningskostnader per enhet (fasta och rörliga) och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Denna försäljning till förlustpriser ansågs i enlighet med artikel 2.4 i grundför-

ordningen inte utgöra normal handel. Normalvärdet fastställdes därför på grundval av de vägda genomsnittliga priserna för all försäljning som inte var förlustbringande, eftersom denna återstående försäljning utgjorde mer än 10 % av hela den inhemska försäljningen.

b) Exportpris

- (11) För den försäljning som gjordes till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas vid försäljning för export till gemenskapen. För den försäljning som gjordes via närstående importörer konstruerades exportpriset på grundval av återförsäljningspriserna till oberoende kunder. I enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen gjordes justeringar för samtliga kostnader som dessa importörer ådragit sig mellan importen och återförsäljningen och för den vinstmarginal som oberoende importörer av den berörda produkten i samband med undersökningen konstaterades ha uppnått.

c) Jämförelse

- (12) Normalvärdet och exportpriset jämfördes fritt fabrik. Således gjordes enligt artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för olikheter i transport-, försäkrings- och lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader.

d) Dumpningsmarginal

- (13) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalen för den berörda exporterande producenten på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset. Jämförelsen visade att företagets export av ammoniumnitrat under undersökningperioden inte var dumpad. Den preliminära dumpningsmarginalen är därför 0 %.

Eftersom den enda samarbetsvilliga litauiska producenten svarade för all export av den berörda produkten från Litauen till gemenskapen, gäller den för detta företag preliminärt fastställda dumpningsmarginalen för hela landet.

2. Polen

a) Samarbete

- (14) Kommissionen sände frågeformulär till de fem företag (en exportör och fyra exporterande producenter) som angivits i klagomålet. En exportör och två exporterande producenter svarade inom den angivna tidsfristen, den tredje exporterande producenten avböjde samarbete och den fjärde svarade inte. På grundval av importstatistik från Eurostat fastställdes det emellertid att de samarbetsvilliga exporterande producenterna svarade för mer än 90 % av den totala importen till gemenskapen, med ursprung i Polen.

b) *Normalvärde*

(15) De båda samarbetsvilliga exporterande producenterna sålde endast en typ av ammoniumnitrat (i pelletform). De båda företagens inhemska försäljning under undersökningsperioden var representativ, eftersom den motsvarade mer än 5 % av de respektive företagens exportförsäljning (artikel 2.2 i grundförordningen).

(16) Mer än 20 % av de båda producenternas inhemska försäljning av den berörda produkten skedde till priser som var lägre än summan av produktionskostnader per enhet (fasta och rörliga) och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Denna försäljning till förlustpriser ansågs i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen inte utgöra normal handel. Normalvärdet för de båda producenterna fastställdes därför på grundval av de vägda genomsnittliga priserna för all försäljning som inte var förlustbringande, eftersom denna återstående försäljning utgjorde mer än 10 % av hela den inhemska försäljningen.

c) *Exportpris*

(17) En av de polska producenterna sålde ammoniumnitrat för export till gemenskapen på två olika sätt:

- Direkt till oberoende importörer i gemenskapen.
- Indirekt via en exportör belägen i Polen.

För såväl den direkta som den indirekta exporten fastställdes exportpriset på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för produkten vid försäljning för export från Polen till gemenskapen.

(18) Den andra polska producenten sålde ammoniumnitrat enbart till oberoende importörer i gemenskapen. Exportpriset fastställdes således, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas.

d) *Jämförelse*

(19) Normalvärdet och exportpriset jämfördes fritt fabrik. Således gjordes enligt artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för olikheter i provisioner, transport-, försäkrings- och lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader.

e) *Dumpningsmarginal*

(20) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalen för de båda berörda exporterande producenterna på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.

För de båda samarbetsvilliga exporterande producenterna fastställdes preliminärt följande vägda genomsnittliga dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av priset cif gemenskapens gräns:

— Anwil SA 32,9 %.

— Zakłady Azotowe Pulawy SA 25,4 %.

För de exporterande producenter som inte besvarade kommissionens frågeformulär eller inte gav sig till känna på annat sätt fastställdes dumpning, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen på grundval av tillgängliga uppgifter. Med hänsyn till att det fanns minst en icke-samarbetsvillig exporterande producent beräknades en övrig dumpningsmarginal på grundval av den högsta dumpningsmarginal som fastställdes för en samarbetsvillig polsk exporterande producentens representativa transaktioner. Denna beräkning gjordes för att bristande samarbetsvilja inte skulle belönas och för att undvika kringgående.

Den övriga dumpningsmarginalen för Polen, uttryckt i procent av priset cif gemenskapens gräns, är 43,4 %.

3. *Ukraina*a) *Samarbete*

(21) Kommissionen sände frågeformulär till de fem företag som angivits i klagomålet. Två av dessa svarade inom den angivna tidsfristen och uppgav att de under undersökningsperioden inte hade exporterat någonting alls till gemenskapen. Ett företag svarade efter den angivna tidsfristen och underrättades om att det skulle betraktas som icke-samarbetsvillig part. Från de två återstående företagen erhöles inte något svar.

b) *Jämförbart land*

(22) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen måste normalvärdet för Ukraina fastställas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredje land med marknadsekonomi. I tillkännagivandet om inledande av förfarandet hade Polen föreslagits som ett lämpligt jämförbart land.

Ingen berörd part lämnade några synpunkter på detta. Vidare fastställdes det i undersökningen att

- det förekom en betydande inhemska marknad i Polen för den berörda produkten och att denna var representativ i jämförelse med exporten av ammoniumnitrat till gemenskapen från Ukraina,
- det fanns minst två (samarbetsvilliga) inhemska producenter av betydande storlek,
- importen av ammoniumnitrat till Polen från tredje land var betydande,
- de samarbetsvilliga företagens räkenskaper var tillförlitliga.

Mot bakgrund av detta drog kommissionen i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen preliminärt slutsatsen att det skulle vara rimligt att använda Polen som ett tredje land med marknadsekonomi.

c) *Normalvärde*

- (23) Normalvärdet fastställdes på grundval av det vägda genomsnittet av de normalvärden som fastställts för de två samarbetsvilliga exporterande producenterna i Polen. I skälen 15 och 16 förklaras hur normalvärdet bestämdes.

d) *Exportpris*

- (24) I avsaknad av uppgifter från exportörerna måste de preliminära undersökningsresultaten i enlighet med artikel 18 i grundförordningen fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter, i detta fall Eurostat-statistik och de uppgifter om sjöfraktskostnader som anges i klagomålet.

e) *Jämförelse*

- (25) Normalvärdet och exportpriset jämfördes fritt fabrik (fritt exporterande lands gräns). Således gjordes enligt artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för olikheter i transport-, försäkrings- och lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader.

f) *Dumpningsmarginal*

- (26) Dumpningsmarginalen fastställdes i enlighet med artiklarna 2.11 och 2.12 i grundförordningen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset. Den preliminära landsomfattande dumpningsmarginalen för Ukraina, uttryckt i procent av priset cif gemenskapens gräns, är 67,4 %.

D. **SKADA**

- (27) Gemenskapsindustrins allmänna situation förbättrades mellan 1995 och 1996, men började därefter allvarligt försämrats. Denna utveckling bör ses mot bakgrund av verkningarna av de antidumpningsåtgärder avseende import av ammoniumnitrat från Ryssland som infördes i augusti 1995 (minimiimportpris) och som förstärktes i mars 1998 (mängdtull på 26,3 ecu/ton).

1. Definition av gemenskapsindustrin

- (28) Av de elva klagande producenterna i gemenskapen ansågs två vara icke-samarbetsvilliga på grund av att de uppgifter de lämnat var otillräckliga. Dessa producenter ansågs således inte utgöra en del av gemenskapsindustrin. De nio samarbetsvilliga producenterna i gemenskapen svarade för mer än 85 % av produktionen i gemenskapen av ammoniumnitrat och utgör därmed gemenskapsindustrin enligt artikel 4.1 och artikel 5.4 i grundförordningen.

2. Förbrukning i gemenskapen

- (29) Den synbara förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapens marknad, de återstående gemenskapsproducenternas försäljning på samma marknad enligt klagomålet, uppgifter från de samarbetsvilliga exporterande producenterna och uppgifter från Eurostat om importvolym.

Med utgångspunkt i dessa uppgifter minskade förbrukningen i gemenskapen med 16,7 % mellan 1995 och undersökningsperioden, och sjönk ännu mera mellan 1996 och undersökningsperioden. Mellan 1998 och

undersökningsperioden minskade den också väsentligt, vilket dock måste ses mot bakgrund av att uppgifterna för undersökningsperioden avser årliga siffror medan marknaden för ammoniumnitrat kännetecknas av ett tydligt säsongsmönster.

3. Import från de berörda länderna ⁽¹⁾a) *Sammantagen bedömning av den berörda importens verkan*

- (30) Först undersöktes huruvida verkan av importen från alla berörda länder skulle bedömas sammantaget enligt artikel 3.4 i grundförordningen. Med tanke på undersökningsresultaten avseende dumpning av importen från Litauen betraktades vid bedömningen av skada och orsakssamband denna import inte som import från de berörda länderna utan som import från andra tredje länder. En sammantagen bedömning av verkan av importen från Polen och Ukraina ansågs lämplig eftersom de konstaterade dumpningsmarginalerna översteg miniminivån, importvolymerna inte var försumbara och konkurrensvillkoren både mellan de importerade produkterna och mellan dessa och den likadana gemenskapsprodukten liknade varandra. Detta framgår av att importvolymerna var betydande och av att deras marknadsandelar steg kontinuerligt från och med 1995. Priserna för importen från dessa två länder sjönk också kontinuerligt från och med 1996. Alla exporterande producenter underskred gemenskapsindustrins försäljningspriser och använde samma eller liknande handelskanaler. Av dessa skäl dras preliminärt slutsatsen att verkan av importen från Polen och Ukraina bör bedömas sammantaget.

b) *Den dumpade importens volym och marknadsandel ⁽²⁾*

- (31) Importen av ammoniumnitrat från de två berörda länderna ökade i volym mellan 1995 och 1996. Under 1997 föll den tillbaka till 1995 års nivå. Därefter steg den återigen markant. Under undersökningsperioden var den 176,5 % högre än under 1995, medan förbrukningen i gemenskapen under samma period sjönk med 16,7 %. Marknadsandelen för importen från de båda berörda länderna ökade från 2,6 % under 1995 till 3,1 % under 1996, minskade under 1997 till 1995 års nivå och steg därefter kraftigt för att uppnå 8,7 % under undersökningsperioden. Jämfört med 1995 innebär detta en ökning av marknadsandelen på 235 %.

⁽¹⁾ Med tanke på att det i vissa berörda länder endast finns en enda exporterande producent anges av konfidentialitetsskäl siffrorna i denna förordning avseende dessa länder i indexerad form eller som ungefärliga värden.

⁽²⁾ Vid bedömningen av utvecklingen av volymer och marknadsandelar användes endast uppgifter från Eurostat, i syfte att man skulle få en jämförelse mellan uppgifter som var jämförbara med varandra.

c) *Priserna för den dumpade importen*i) *Prisutveckling* ⁽¹⁾

- (32) De vägda genomsnittliga priserna för importen från de två berörda länderna minskade med 23,9 % mellan 1995 och undersökningsperioden. Priserna var som högst under 1996, men sjönk därefter väsentligt, närmare bestämt med 31,4 %.

ii) *Prisunderskridande*

- (33) Det undersöktes huruvida de exporterande producenterna från de berörda länderna hade underskridit gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden. För denna analys justerades de exporterande producenternas cif-priser till nivån gemenskapens gräns levererat på kaj (förtullat) och jämfördes i samma handelsled med gemenskapsproducenternas priser fritt fabrik, varvid priserna i båda fallen avsåg produkter i säckar. Detta ansågs lämpligt eftersom importprodukterna alltid såldes i säckar, medan gemenskapsindustrin sålde sina produkter både i säckar och i bulk. Vid behov gjordes således justeringar av priserna.

Undersökningen visade också att produkter i granulatform genomsnittligt såldes till ett högre pris än produkter i pelletform, bl.a. på grund av olika spridningsegenskaper. Därför gjordes vid beräkningen av prisunderskridandet en justering på 5,8 euro/ton. Detta belopp motsvarade den genomsnittliga prisskillnaden mellan de produkter i granulatform respektive i pelletform som såldes av gemenskapsindustrin under undersökningsperioden.

Vid bedömningen av prisunderskridandet måste hänsyn också tas till att gemenskapsindustrins priser konstaterades ha varit särskilt låga under undersökningsperioden, enligt vad som sägs i skäl 38.

Med utgångspunkt i detta konstaterades följande prisunderskridandemarginaler för respektive land, uttryckta i procent av gemenskapsproducenternas priser:

Land	Prisunderskridande
Polen	2,1 %
Ukraina	12,5 %

4. Gemenskapsindustrins situation

a) *Produktion*

- (34) Gemenskapsindustrins produktion minskade med 4,7 % mellan 1995 och undersökningsperioden, dvs. från 3 915 000 ton till 3 730 000 ton. En betydande ökning ägde rum mellan 1995 och 1996. Mellan 1996 och undersökningsperioden sjönk produktionen med 20,9 %.

⁽¹⁾ Vid bedömningen av prisutvecklingen användes endast uppgifter från Eurostat, i syfte att man skulle få en jämförelse mellan uppgifter som var jämförbara med varandra. Vid beräkningen av prisunderskridandet och skademarginalerna under undersökningsperioden användes dock uppgifter från de exporterande producenterna när sådana var tillgängliga.

b) *Kapacitet och kapacitetsutnyttjande*

- (35) Produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet konstaterades inte utgöra meningsfulla indikatorer för denna typ av produktion, eftersom dessa indikatorers utveckling påverkades av att även andra produkter producerades med samma produktionsutrustning. Av naturgas som omvandlats till ammoniak kunde olika produkter produceras på samma produktionslinjer. Gemenskapsindustrins sammanlagda produktionskapacitet var i stort sett stabil under skadeundersökningsperioden, med undantag för 1996. Kapacitetsutnyttjandet steg från 46 % under 1995 till 56 % under 1996 och sjönk därefter för att under undersökningsperioden något underskrida 1995 års nivå.

c) *Försäljning i gemenskapen*

- (36) Gemenskapsindustrins försäljningsvolym minskade från 3 790 000 ton under 1995 till 3 396 000 ton under undersökningsperioden, dvs. med 10,4 %. Det bör noteras att den mellan 1996 och undersökningsperioden sjönk med 19,9 %.

d) *Marknadsandel*

- (37) Gemenskapsindustrins marknadsandel var stabil mellan 1995 och 1997 och steg därefter. Under undersökningsperioden uppgick den till 71,9 %, jämfört med 66,8 % under 1995. Medan den sammanlagda förbrukningen minskade från och med 1996 kunde gemenskapsindustrin och, i mycket större utsträckning, de berörda länderna höja sina marknadsandelar. Denna utveckling ägde rum samtidigt som antidumpningsåtgärder var i kraft mot import från Ryssland.

e) *Gemenskapsindustrins priser*

- (38) Gemenskapsindustrins genomsnittliga nettoförsäljningspriser minskade från 120,5 ecu/ton under 1995 till 99,3 ecu/ton under undersökningsperioden, dvs. med 17,6 %. Minskningen var särskilt markant mellan 1996 och undersökningsperioden, då priserna sjönk kontinuerligt med 25,4 %.

f) *Lönsamhet*

- (39) Gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga lönsamhet sjönk med 22 procentenheter mellan 1995 och undersökningsperioden, från 9,6 % till -12,4 %. I likhet med prisernas utveckling var lönsamheten som högst under 1996 och minskade därefter kontinuerligt fram till och med undersökningsperioden med 31 procentenheter.

g) *Sysselsättning*

- (40) Antalet anställda i gemenskapsindustrin ökade mellan 1995 och 1996 och sjönk därefter från 1 986 personer till 1 693 personer under undersökningsperioden, vilket innebär en minskning på 14,8 %.

h) *Investeringar*

- (41) Gemenskapsindustrins investeringar ökade mellan 1995 och undersökningsperioden. I dessa investeringar inbegrips sådana som avser produktionsled som föregår den faktiska produktionen av ammoniumnitrat och som därför inte är direkt relaterade till den berörda produkten. De viktigaste investeringarna mellan 1995 och undersökningsperioden var investeringar i anläggningar för produktion av salpetersyra, som är en råvara vid produktion av ammoniumnitrat, men som också kan användas för andra ändamål, t.ex. produktion av lösningar av karbamid och ammoniumnitrat.

5. **Slutsats om skada**

- (42) Kommissionen konstaterade att gemenskapsindustrins situation hade försämrats under skadeundersökningsperioden. Visserligen medförde de antidumpningsåtgärder som infördes mot import av ammoniumnitrat från Ryssland att denna import minskade väsentligt efter 1996 och att gemenskapsindustrins allmänna situation till en början förbättrades, men därefter kunde gemenskapsindustrin inte till fullo dra fördel av denna utveckling. Gemenskapsindustrin övertog omkring hälften av den marknadsandel som Ryssland förlorade från och med 1997, men de berörda länderna erövrade den andra hälften. Gemenskapsindustrins försäljning minskade med 19,9 % mellan 1996 och undersökningsperioden, medan importen från de berörda länderna ökade med 111 % under samma period. Dessutom visade undersökningen att den berörda importen under undersökningsperioden såldes till priser som underskred gemenskapsindustrins priser.

Vad gäller prisutvecklingen lyckades gemenskapsindustrin höja sina genomsnittliga priser mellan 1995 och 1996. Därefter pressades dess försäljningspriser ned i betydande grad. Detta fick en väsentlig negativ inverkan på dess lönsamhet, som försämrades allvarligt från och med 1996 och under undersökningsperioden visade på en förlust på 12,4 %.

Gemenskapsindustrins situation konstateras således ha försämrats i sådan utsträckning att kommissionen preliminärt drar slutsatsen att gemenskapsindustrin under undersökningsperioden har lidit väsentlig skada.

F. **ORSAKSSAMBAND**1. **Inledning**

- (43) För att kommissionen skulle kunna dra slutsatser om ett eventuellt orsakssamband mellan den dumpade importen och skadan för gemenskapsindustrin undersökte den i enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen verkningarna av alla kända faktorer och deras

effekter på gemenskapsindustrins situation. Genom denna analys kunde man tillse att den skada som vållats av andra faktorer än den dumpade importen inte tillskrevs den dumpade importen.

2. **Verkan av den dumpade importen**

- (44) Ammoniumnitrat är en råvara utan några betydande skillnader i fråga om tekniska, fysiska och kemiska egenskaper och användningsområden mellan de importerade produkterna och den produkt som produceras i gemenskapen. Det ammoniumnitrat som produceras i gemenskapen och det som importeras från de berörda länderna konkurrerar således direkt med varandra, huvudsakligen på grundval av priset, på en marknad som är öppen och i hög grad priskänslig.
- (45) Mellan 1995 och undersökningsperioden ökade importen från de berörda länderna avsevärt i volym (175 %) och marknadsandel (från 2,6 % till 8,7 %) och priserna för den underskred och pressade ner gemenskapsindustrins priser. Från och med 1996 sammanföll detta med en försämring av gemenskapsindustrins situation i form av en nedgång i försäljning, priser och lönsamhet.

I augusti 1995 införde rådet slutgiltiga åtgärder (ett minimiimportpris baserat på en rörlig tull) mot import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland. Efter en undersökning av huruvida åtgärderna absorberades ersattes den rörliga tullen i mars 1998 med en mängdtull på 26,3 ecu/ton. Den dumpade importen från de berörda länderna hindrade gemenskapsindustrin från att dra fördel av de antidumpningsåtgärder som infördes mot import från Ryssland. Sett till volym erövrade de berörda länderna över hälften av den marknadsandel som tidigare innehaft av Ryssland, medan gemenskapsindustrin endast i begränsad utsträckning vann marknadsandelar och dess försäljning minskade i absoluta tal. Den betydande ökningen av marknadsandelen för den dumpade importen mellan 1996 och undersökningsperioden sammanföll med försämringen av gemenskapsindustrins situation, särskilt vad gäller priser och lönsamhet.

Ställd inför lågprisimporten från de berörda länderna kunde gemenskapsindustrin antingen behålla sina priser, med risk för att förlora marknadsandelar, eller följa den dumpade importens priser. Båda metoderna skulle ha påverkat lönsamheten negativt. Från och med 1997 sänkte gemenskapsindustrin väsentligt sina försäljningspriser. Detta fick negativa verkningar för dess lönsamhet, som övergick till förlust under 1998. Detta visar tydligt hur priskänslig marknaden var och vilka stora verkningar som den prissättning som utövades av de exporterande producenterna från de berörda länderna fick.

3. Verkan av andra faktorer

a) Import från andra tredje länder

- (46) Eftersom dumpningsmarginalen för importen från Litauen konstaterades understiga miniminivån, betraktades denna import som "import från andra tredje länder".

Importen av ammoniumnitrat från andra tredje länder minskade sett till volym från cirka 1 636 000 ton under 1995 till omkring 720 000 ton under undersökningsperioden, dvs. med 56 %. De största leverantörerna i denna grupp under undersökningsperioden var Ryssland, Litauen, Bulgarien och Egypten. Marknadsandelen för importen från tredje land minskade från 28,8 % under 1995 till 15,2 % under undersökningsperioden, vilket innebär en nedgång på 13,6 procentenheter. Denna minskning utgörs till stor del av nedgången i importen från Ryssland, medan marknadsandelen för importen från Litauen först visade en annan trend och ökade från 3,2 % under 1995 till 5,4 % under 1997, men därefter föll till 4,5 % under undersökningsperioden.

Med hänsyn till den allmänna minskningen av volym och marknadsandelar för importen från andra tredje länder, kan denna import i allmänhet inte i väsentlig grad ha bidragit till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit, även om det inte kan uteslutas att importen från enskilda länder har bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit.

b) Minskning av den synbara förbrukningen

- (47) Vad gäller efterfrågeutvecklingen sjönk den synbara förbrukningen av ammoniumnitrat med 950 000 ton mellan 1995 och undersökningsperioden (på årsbasis), dvs. med 16,7 %.

Nedgången var särskilt markant mellan 1998 och undersökningsperioden (på årsbasis). Som det sägs ovan kännetecknas marknaden för ammoniumnitrat av ett tydligt säsongsmönster. Huvuddelen av försäljningen sker mellan oktober och mars (högsäsong), medan försäljningen under resten av året är relativt dämpad (lägsäsong). Med tanke på att undersökningsperioden på 18 månader inbegriper två lågsåsonger och endast en högsäsong, är den på årsbasis beräknade synbara förbrukningen underskattad.

Dessutom kan det inte uteslutas att efterfrågeminskningen (även om den är statistiskt överskattad under undersökningsperioden) är en följd av att viss substitution skett mellan olika kvävegödselmedel. I ett nyligen avgjort ärende avseende lösningar av karbamid och ammoniumnitrat fastställdes det att den synbara

förbrukningen av sådana lösningar hade stigit under de senaste åren (se kommissionens förordning (EG) nr 617/2000⁽¹⁾). Denna trend fortsatte under andra halvåret 1999.

Även om efterfrågeminskningen med all säkerhet bidrog till den ökade konkurrensen och utövade, ett visst pristryck nedåt, och därmed bidrog till skadan för gemenskapsindustrin, hade denna industri dock förväntat sig en sådan utveckling och håller på att anpassa sig till den, vilket visas av de nyligen kungjorda nedläggningarna av vissa anläggningar. Om inte den dumpade importen hade utövat ett pristryck nedåt hade också nedgången i priser och lönsamhet för gemenskapsindustrin varit mycket mindre markant.

c) Andra faktorer

- (48) Kommissionen undersökte även huruvida andra faktorer än de ovannämnda kunde ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit.

I fråga om utbudets utveckling hävdades det att det förekom en global överkapacitet för kvävegödselmedel, vilket bidrog till prisnedgången för denna produkt och därigenom vållade den skada som gemenskapsindustrin lidit. Gemenskapsindustrin utvidgade dock inte sin kapacitet under skadeundersökningsperioden och bidrog således inte till någon ökning av den globala kapaciteten. En eventuell global överkapacitet kan mycket väl vara orsaken till att de berörda länderna exporterade till gemenskapen, men rättfärdigar inte skadevällande dumping.

Gemenskapsindustrins produktionskostnader per enhet var relativt stabila mellan 1995 och undersökningsperioden och inverkade således inte på lönsamheten.

När det gäller teknik- och produktivitetsutvecklingen hos gemenskapsindustrin fastställdes det att gemenskapsindustrin hade genomfört betydande investeringar för att inte förlora konkurrenskraft.

4. Slutsats om orsakssamband

- (49) Mot denna bakgrund dras preliminärt slutsatsen att även om nedgången i den synbara förbrukningen eller importen från vissa tredje länder med all säkerhet kan ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit, särskilt i fråga om minskad produktions- och försäljningsvolym, är den dumpade importen ändå en betydande faktor, i synnerhet vad gäller gemenskapsindustrins pris- och lönsamhetsutveckling. Med hänsyn till att, å ena sidan, den berörda dumpade importens konstaterade prisfall, prisunderskridande och betydande marknadsandelsoökning och, å andra sidan, gemenskapsindustrins minskade försäljning, försäljningspriser och lönsamhet inföll samtidigt, dras preliminärt slutsatsen att den dumpade importen med ursprung i de berörda länderna har vållat den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit. I överensstämmelse med detta dras också slutsatsen att verkan av andra faktorer än den dumpade importen inte kunde bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skadan för gemenskapsindustrin.

(1) EGT L 75, 24.3.2000, s. 3.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledande anmärkning

- (50) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida ett införande av antidumpningsåtgärder skulle strida mot gemenskapens allmänna intresse. Detta intresse fastställdes utifrån en bedömning av alla olika berörda parter intressen, dvs. gemenskapsindustrins, importörernas och handlarnas intressen och intressena hos användarna av den berörda produkten, i den omfattning som berörda parter lämnade de uppgifter som begärts i detta hänseende.

I syfte att kommissionen skulle kunna bedöma de troliga verkningarna av att införa eller inte införa åtgärder begärdes uppgifter från alla berörda parter. Frågeformulär sändes till gemenskapsindustrin, två andra producenter i gemenskapen, 51 importörer/handlare, en sammanslutning av importörer och två intresseorganisationer för användare av den berörda produkten. Fem importörer/handlare (av vilka en var en exporterande producent närliggande) och sammanslutningen av importörer lämnade ett svar. Ingen av intresseorganisationerna för användare besvarade frågeformuläret eller lämnade några andra uppgifter.

Med utgångspunkt i dessa uppgifter undersöktes det, trots slutsatserna om dumpning, gemenskapsindustrins situation och orsakssamband, om det fanns tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa åtgärder i detta särskilda fall.

2. Gemenskapsindustrins intresse

- (51) Gemenskapsindustrin har visat sig vara en strukturellt livskraftig industri med förmåga att anpassa sig till förändrade marknadsvillkor. Detta visas särskilt av den positiva utvecklingen av dess situation när faktisk konkurrens hade återupprättats efter införandet av antidumpningsåtgärder avseende importen från Ryssland och av industrins investeringar i toppmodern produktionskapacitet. Till följd av den dumpade importens tryck på dess försäljningspriser kunde gemenskapsindustrin dock inte till fullo dra fördel av de antidumpningsåtgärder som infördes mot importen från Ryssland, särskilt från och med 1996.

En grupp av klagande företag har redan meddelat att den avser lägga ned kapacitet för produktion av nitrat motsvarande cirka 1 miljon ton, vilken hittills använts för produktion av bl.a. ammoniumnitrat och vilket kommer att medföra förlorade arbetstillfällen. Trots den strukturella livskraft som konstaterats kan det inte uteslutas att några företag inom gemenskapsindustrin ytterligare skulle minska eller t.o.m. upphöra med produktionen av den berörda produkten i gemenskapen, om åtgärder inte vidtas mot den skadevållande dump-

ningen. Denna slutsats motiveras av varaktigheten och omfattningen av de ekonomiska förluster som orsakats av den dumpade importen (mellan 1998 och undersökningsperioden ökade gemenskapsindustrins förluster). Om inte åtgärder vidtas kommer den dumpade importens prissänkande verkan att fortsätta att omintetgöra gemenskapsindustrins alla ansträngningar för att återfå en tillfredsställande vinstmarginal.

Å andra sidan skulle ett införande av åtgärder göra det möjligt för denna industri att återupprätta och vidmakthålla sin verksamhet i gemenskapen.

3. Importörers/handlares intresse

- (52) European Fertilizer Import Association (EFIA) och fyra icke-närliggande importörer besvarade frågeformuläret och lämnade uppgifter, och två kontrollbesök utfördes. Vid undersökningen fastställdes det att importörer/handlare normalt inte bara handlar med ammoniumnitrat utan även med andra gödselmedel, och att dessa gödselmedels procentandel är betydande. Åtgärdernas verkan för deras verksamhet i allmänhet skulle således vara begränsad. Det kan dock inte uteslutas att vissa importörer skulle drabbas av negativa effekter till följd av införandet av antidumpningsåtgärder.

4. Användares intresse

- (53) De som använder den berörda produkten i gemenskapen är lantbrukare. Efterfrågan på kvävegödselmedel förefaller vara relativt oelastisk och lantbrukarna tenderar att köpa produkten från den billigaste tillgängliga källan. Lantbrukarna har följaktligen haft nytta av de låga priserna för ammoniumnitrat under säsongerna 1998 och 1999. Det faktum att sammanslutningarna av användare inte har varit samarbetsvilliga i detta förfarande motiverar dock att den preliminära slutsatsen dras att eventuella antidumpningsåtgärder med stor sannolikhet inte kommer att få någon avgörande inverkan på användarna. Om antidumpningsåtgärder införs skulle lantbrukarnas kostnader för ammoniumnitrat högst sannolikt öka. Gödselmedel utgör dock en liten andel av deras sammanlagda produktionskostnader, varför den möjliga negativa verkan för lantbrukare i gemenskapen inte anses uppväga den positiva verkan för gemenskapsindustrin av att åtgärder vidtas mot skadevållande dumpning.

5. Konkurrens och snedvridning av handeln

- (54) När det gäller eventuella åtgärders inverkan på konkurrensen i gemenskapen gjorde några berörda parter gällande att tullar skulle medföra att de berörda exporterande producenterna försvann från gemenskapens marknad, vilket i betydande grad skulle försvaga konkurrensen och leda till ökade priser på ammoniumnitrat.

Några av de berörda exporterande producenterna kommer dock troligen att fortsätta att sälja sina produkter, visserligen till icke-skadevällande eller icke-dumpade priser, eftersom de konstaterats inneha en allt starkare marknadsposition. Införandet av antidumpningstullar för de exporterande producenter för vilka höga dumpnings- och skademarginaler fastställs kommer sannolikt att medföra en minskning av deras försäljningsvolym och marknadsandel. Slutligen kan det inte uteslutas att när väl priserna når en nivå vid vilken verkan av den skadevällande dumpningen har undanröjts import från andra tredje länder kommer att omdirigeras till gemenskapens marknad. Gemenskapsindustrin kommer således troligen även i fortsättningen att ha ett betydande antal konkurrenter på marknaden, och med hänsyn till det stora antalet producenter i gemenskapen, som nämnts ovan, och marknadens öppenhet kommer användarna även i fortsättningen att kunna välja mellan olika leverantörer av den berörda produkten.

Införandet av antidumpningstullar anses följaktligen inte otillbörligt begränsa användarnas valmöjligheter eller försvaga konkurrensen.

6. Slutsats om gemenskapens intresse

- (55) Mot bakgrund av detta dras preliminärt slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl som talar mot ett införande av antidumpningstullar.

H. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (56) Med tanke på slutsatserna om dumpning, skada, orsaksamband och gemenskapens intresse bör provisoriska antidumpningsåtgärder vidtas i syfte att förhindra att den dumpade importen vållar gemenskapsindustrin ytterligare skada.

Vid fastställandet av tullens nivå beaktades nivån på de konstaterade dumpningsmarginalerna och det tullbelopp som var nödvändigt för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

I syfte att fastställa den tullnivå som krävs för att undanröja den skada som vållas av dumpningen beräknades skademarginalerna. Den nödvändiga prishöjningen fastställdes på grundval av en jämförelse i samma handelsled mellan det vägda genomsnittliga importpriset och det icke-skadevällande priset för ammoniumnitrat som säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapens marknad.

Det icke-skadevällande priset erhöles genom att man adderade hela produktionskostnaden per enhet med den vinstmarginal som rimligen skulle kunna uppnås om skadevällande dumpning inte förekom, med beaktande av den justering för skillnader mellan ammoniumnitrat i granulatform respektive i pelletform som gjordes vid beräkningen av prisunderskridandet. Vid denna beräkning användes en vinstmarginal på 8 %.

Den klagande hävdade att en vinstmarginal på 10–15 % skulle vara rimlig. Den klagande anförde att gemenskapsindustrin under 1995 hade haft en vinst på 9,6 % och under 1996 en vinst på 18,6 % och att det fanns ett behov av att ersätta långsiktiga investeringar och uppnå en tillfredsställande avkastning på aktiekapitalet.

Efter en bedömning av de klagandes olika synpunkter härvidlag drogs preliminärt slutsatsen att en vinstmarginal på 8 % skulle motsvara den lönsamhetsnivå som gemenskapsindustrin i avsaknad av dumpad import rimligen hade kunnat förväntas uppnå under undersökningsperioden. I detta hänseende kan den vinst som uppnåddes 1995 anses vara en vinst som uppnåtts utan skadevällande dumpning, eftersom gemenskapsindustrin under detta år kunde dra fördel av verkningarna av de åtgärder som införts mot dumpad import av ammoniumnitrat från Ryssland, låt vara att marknaden expanderade. Under 1996 bekräftades den uppåtgående lönsamhetstrenden, samtidigt som efterfrågan expanderade ännu mera, vilket ledde till en anmärkningsvärt god marknadssituation med utmärkta resultat för alla ekonomiska aktörer. I motsats till situationen under 1995 och 1996 var marknadssituationen under undersökningsperioden ogynnsam. Vid fastställandet av den vinst som under undersökningsperioden rimligen hade kunnat uppnås om skadevällande dumpning inte förekommit, beaktades följaktligen gemenskapsindustrins tidigare erfarenheter och den allmänna marknadssituationen under undersökningsperioden, vilket ledde till slutsatsen att 8 % kunde anses vara en lämplig icke-skadevällande vinstmarginal.

Den skillnad som framkom av jämförelsen mellan det vägda genomsnittliga importpriset och gemenskapsindustrins icke-skadevällande pris uttrycktes sedan i procent av det sammanlagda importvärdet cif.

2. Provisoriska åtgärder

- (57) Den klagande gjorde gällande att det fanns tecken på att det på marknaden förekom nya former av ammoniumnitrat som utgjordes av blandningar av ammoniumnitrat och andra produkter, och att dessa produkters enda syfte var att kringgå de eventuella antidumpningsåtgärderna avseende ammoniumnitrat. Tullmyndigheterna bör uppmärksamma detta.

Mot bakgrund av det ovanstående bör i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen en preliminär antidumpningstull införas på import med ursprung i Polen och Ukraina, på en nivå som motsvarar de konstaterade skademarginalerna eftersom dessa är lägre än dumpningsmarginalerna.

För att åtgärderna skall kunna tillämpas effektivt och för att undvika den prismanipulering som observerats i några tidigare förfaranden beträffande samma allmänna produktkategori, dvs. gödselmedel, bör tullarna tas ut med ett fast belopp per ton.

Som grundval för den övriga tull som bör tillämpas på icke-samarbetsvilliga exporterande producenter användes de högsta marginaler som fastställts i samband med en samarbetsvillig producents representativa transaktioner.

På denna grundval uppgår de preliminära tullarna till följande:

Land	Dumpningsmarginal %	Grundval för antidumpningstull %	Tull (euro/ton)
POLEN			
Anwil SA	32,9	25,2	23,13
Zakłady Azotowe Pulawy SA	25,4	24,5	22,61
Alla övriga företag	43,4	30,5	26,91
UKRAINA	67,4	43,4	33,25

Med hänsyn till undersökningsresultaten avseende Litauen och med tanke på att dumpningsmarginalen understiger miniminivån, bör inga provisoriska åtgärder vidtas mot detta land. Kommissionen kommer dock fortsätta att undersöka denna fråga och beakta eventuell ytterligare bevisning som lämnas innan den gör sina slutgiltiga fastställanden.

- (58) En av de polska exporterande producenterna gjorde ett åtagande. Detta kunde dock inte godtas eftersom en betydande importvolym därigenom skulle ha befriats från de provisoriska åtgärderna och eftersom det inte skulle ha räckt till för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.
- (59) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen som anges i denna förordning fastställdes på grundval av undersökningsresultaten i samband med den nuvarande undersökningen. De återspeglar därför den situation som konstaterats när det gäller dessa företag i samband med denna undersökning. Dessa tullsatsen (i motsats till den landsomfattande tull som tillämpas för "alla övriga företag") gäller således endast import av produkter med ursprung i det berörda landet vilka tillverkas av företagen och därmed av de särskilda rättsliga enheter som nämns. Importerade produkter vilka tillverkas av något annat företag som inte särskilt anges med namn och adress i artikeltexten till denna förordning, inbegripet enheter som är de särskilt angivna enheterna närstående, kan inte omfattas av dessa tullsatsen utan bör omfattas av den tullsats som tillämpas på "alla övriga företag".
- (60) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen (t.ex. till följd av en ändring av enhetens namn eller inrättandet av nya produktions- eller försäljningsenheter) bör snarast lämnas till kommissionen ⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande eventuella ändringar av företagets verksamhet i förbindelse med tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. denna namnändring eller ändring av produktions- och försäljningsenheterna. Kommissionen kommer, vid behov och efter samråd med rådgivande kommittén, att ändra förordningen i enlighet därmed genom att uppdatera förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsen.

3. Slutbestämmelse

- (61) Enligt god förvaltningspraxis bör en period fastställas inom vilken de berörda parterna kan lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att alla undersökningsresultat i denna förordning är preliminära och kan behöva omprövas inför fastställandet av en eventuell slutgiltig tull.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen
 Generaldirektoratet för handel
 Direktorat C
 DM 24-8/38
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bryssel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av ammoniumnitrat, annat än löst i vatten, och på blandningar av ammoniumnitrat med kalciumkarbonat eller andra oorganiska ämnen utan gödselverkan, innehållande mer än 28 viktprocent kväve, enligt KN-nummer 3102 30 90 respektive 3102 40 90, med ursprung i Polen och Ukraina.

2. För produkter som produceras av nedanstående företag skall tullen uppgå till följande fasta belopp i euro/ton ammoniumnitrat:

Land	Företag	Tull (euro/ton)	TARIC-tilläggsnummer
Polen			
	Anwil SA ul. Torunska 222, 87-805 Wloclawek Polen	23,13	A174
	Zaklady Azotowe Pulawy SA Al. Tysiaclecia PP13, 24-110 Pulawy Polen	22,61	A175
	Alla övriga företag	26,91	A900
Ukraina	Alla företag	33,25	

3. I de fall varor har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som betalats eller skall betalas av denna anledning fördelas vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ skall antidumpningstullen, beräknad enligt ovan, minskas med en procent-sats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller skall betalas.

4. Om inget annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

5. För att den produkt som avses i punkt 1 skall få övergå till fri omsättning i gemenskapen skall en säkerhet ställas som motsvarar den preliminära tullens belopp.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande begära att de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för denna förordning meddelas, lämna synpunkter skriftligen och begära att höras av kommissionen.

I enlighet med artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande begära att höras angående bedömningen av gemenskapens intresse och lämna synpunkter på tillämpningen av den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1 skall tillämpas i sex månader.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 40.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1630/2000
av den 25 juli 2000
om ändring av förordning (EEG) nr 2131/93 om förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1510/2000⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan.
- (2) I förordning (EEG) nr 2131/93 föreskrivs att anbuden vid försäljning på gemenskapsmarknaden skall utarbetas på grundval av standardkvaliteten.
- (3) Genom rådets förordning (EG) nr 1253/1999⁽⁵⁾, avskaffades begreppet sandarkvalitet. Följaktligen bör det fastställas en motsvarande beskrivning som ersättning för detta begrepp.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall ersättas med följande:

”1. Vid försäljning på gemenskapsmarknaden skall anbud utarbetas på grundval av en spannmålskvalitet som, vid anbud för intervention, inte skulle medföra någon prisjustering.

Om spannmålskvaliteten skiljer sig från den kvalitet som avses i första stycket, skall det antagna anbudspriset justeras med de pristillägg eller prisavdrag som fastställs i enlighet med artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 1766/92.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 174, 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1631/2000

av den 25 juli 2000

om ändring av förordning (EEG) nr 2077/85 om tillämpningsföreskrifter för systemet med produktionsstöd för konserverad ananas och om fastställande för regleringsåret 2000/2001 av stödbeloppet för ananaskonserver och det minimipris som skall betalas till ananasproducenternaEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 525/77 av den 14 mars 1977 om införande av ett system för produktionsstöd till konserverad ananas ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1699/85 ⁽²⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

Artikel 1 i förordning (EEG) nr 2077/85 skall ersättas med följande:

av följande skäl:

"Artikel 1

- (1) Tillämpningsföreskrifter för den stödordning som införs genom förordning (EEG) nr 525/77, särskilt bestämmelserna om vilka produkter som är stödberättigande, fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 2077/85 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2033/91 ⁽⁴⁾.
- (2) Gemenskapens producenter av bearbetad ananas producerar förutom konserverad hel eller skivad ananas även konserver med krossad ananas (småbitar eller strimlor), som bereds genom att frukten finhackas och det är därför nödvändigt att tydligare definiera vilka produkter som är stödberättigande och följaktligen att ändra förordning (EEG) nr 2077/85.
- (3) Kommissionens förordning (EEG) nr 1558/91 ⁽⁵⁾, som det hänvisas till i artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 2077/85 har upphört att gälla och ersatts av kommissionens förordning (EG) nr 504/97 av den 19 mars 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller systemet med produktionsstöd för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1607/1999 ⁽⁷⁾, och det finns därför anledning att ändra hänvisningen så att den avser förordning (EG) nr 504/97.
- (4) Det bör fastställas ett minimipris och ett stöd till produktion av konserverad ananas för regleringsåret 2000/2001 på grundval av artiklarna 4 och 5 i förordning (EEG) nr 525/77 och därvid göra åtskillnad på de två produktslag som definieras i artikel 1 i förordning (EEG) nr 2077/85.
- (5) Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker har inte avgivit något yttrande inom den tidsfrist som dess ordförande bestämt.

1. För tillämpningen av den ordning för produktionsstöd som föreskrivs i förordning (EEG) nr 525/77 skall med konserverad ananas avses ananas utan skal och stock, som genomgått värmebehandling, förpackats i hermetiskt slutna behållare och täckts med sockerlag eller naturlig fruktsaft och som omfattas av KN-nummer ex 2008 20 51, ex 2008 20 59, ex 2008 20 71, ex 2008 20 79, ex 2008 20 91 eller ex 2008 20 99. Ananasen kan presenteras antingen

- a) hel eller i skivor, med en nettovikt i avrunnet tillstånd på minst 58 % av förpackningens totala vikt, eller
- b) finhackad i småbitar eller strimlor, med en nettovikt i avrunnet tillstånd på minst 73 % av förpackningens totala vikt.

2. Artikel 1.2 o, 1.2 p, artiklarna 3 och 4, artikel 7.1, 7.2 och 7.4, artiklarna 8, 9 och 10, och artikel 11.1, artiklarna 14 och 15 samt artikel 16.2 och 16.7 i förordning (EG) nr 504/97 skall tillämpas på denna stödordning."

Artikel 2

För regleringsåret 2000/2001 fastställs

- a) det minimipris som skall betalas till ananasproducenterna enligt artikel 4 i förordning (EEG) nr 525/77 till 41,413 euro per 100 kg netto, fritt producent, och
- b) stödbeloppet när det gäller produktionsstöd för konserverad ananas enligt artikel 5 i förordningen till 111,927 euro per 100 kg netto för de produkter som avses i artikel 1.1 a i förordning (EEG) nr 2077/85 och till 240,067 euro per 100 kg netto för de produkter som avses i artikel 1.1 b.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juni 2000.

⁽¹⁾ EGT L 73, 21.3.1977, s. 46.⁽²⁾ EGT L 163, 22.6.1985, s. 12.⁽³⁾ EGT L 196, 26.7.1985, s. 28.⁽⁴⁾ EGT L 186, 12.7.1991, s. 32.⁽⁵⁾ EGT L 144, 8.6.1991, s. 31.⁽⁶⁾ EGT L 78, 20.3.1997, s. 14.⁽⁷⁾ EGT L 190, 23.7.1999, s. 11.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1632/2000

av den 25 juli 2000

om ändring av förordning (EG) nr 2362/98 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 404/93 rörande ordningen för import av bananer till gemenskapenEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

*Artikel 1*med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

I förordning (EG) nr 2362/98 skall följande artikel 26a införas:

av följande skäl:

"Artikel 26a

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 3719/88 av den 16 november 1988 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1127/1999 ⁽⁴⁾, fastställs i artiklarna 27 och 28 bestämmelser för hur medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta uppgifter om licenser och dellicenser och om oegentligheter och överträdelser i samband med dem.
- (2) Det har visat sig lämpligt att fastställa de särskilda föreskrifter som behövs för en god förvaltning av importordningarna inom banansektorn och följaktligen att ändra kommissionens förordning (EG) nr 2362/98 ⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 756/1999 ⁽⁶⁾. Föreskrifterna skall avse förvaring av handlingar och utbyte av kopior av licenser och dellicenser mellan tullmyndigheterna i de medlemsstater där klareringen för övergång till fri omsättning sker och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna som utfärdat handlingarna ifråga. Det bör även föreskrivas vilka kontroller av handlingarnas äkthet och korrekthet av deras rätta användning som skall utföras av de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som har utfärdat licenserna och dellicenserna.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bananer.

1. Följande uppgifter skall utföras av de tullkontor som tar emot tulldeklARATIONER för bananer, med de ursprung som anges i bilaga I, som skall övergå till fri omsättning inom ramen för ordningen för tullkvoter och traditionella AVS-bananer:

- a) Att bevara en kopia av varje licens eller dellicens för import som upprättas vid mottagandet av deklARATIONER för övergång till fri omsättning.
- b) Att vid utgången av varannan vecka översända en andra kopia av varje licens eller dellicens för import till de behöriga myndigheter i den egna medlemsstaten som ansvarar för utfärdande av licenser enligt bilaga II till den här förordningen. Myndigheterna skall i sin tur vid utgången av varannan vecka översända en kopia av dessa licenser och dellicenser till de myndigheter i medlemsstaterna enligt ovannämnda bilaga som har utfärdat de aktuella licenserna.

2. Om det råder tvivel om huruvida en licens eller dellicens är äkta eller om de uppgifter och viseringar som anges i inlämnade handlingar är äkta, eller om huruvida de aktörer som genomför förfarandena för övergång till fri omsättning eller för vars räkning förfarandena genomförs är tillräkneliga eller om det finns misstanke om oegentligheter, skall de tullkontor till vilka handlingarna lämnades in, omedelbart via telekommunikation, analogt med punkt 1, underrätta de behöriga myndigheterna i den egna medlemsstaten. Myndigheterna skall i sin tur omedelbart översända uppgifterna, via telekommunikation, till de myndigheter i medlemsstaterna som har utfärdat handlingarna och till kommissionen, så att grundliga kontroller kan göras.

Kommissionen skall till tullmyndigheterna i medlemsstaterna översända en förteckning över aktörer i gemenskapen som registrerats för den aktuella importordningen och därför får inneha eller överta en importlicens eller en dellicens.

⁽¹⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.⁽³⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.⁽⁴⁾ EGT L 135, 29.5.1999, s. 48.⁽⁵⁾ EGT L 293, 31.10.1998, s. 32.⁽⁶⁾ EGT L 98, 15.4.1999, s. 10.

3. På grundval av de uppgifter som lämnas med tillämpning av punkterna 1 och 2 skall de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som anges i bilaga II genomföra de kompletterande kontroller som krävs för att säkra att ordningen med tullkvoter fungerar väl, särskilt kontroller av hur stora kvantiteter som importerats inom ordningarna, vilket görs genom att de licenser och dellicenser som har utfärdats jämförs med de licenser och dellicenser som har utnyttjats. Samtidigt skall de kontrollera att handlingarna är äkta och korrekta och att aktörerna i fråga är registrerade i enlighet med bestämmelserna i avdelning I.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1633/2000

av den 25 juli 2000

om ändring av förordning (EEG) nr 2825/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1510/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 6 i kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen⁽³⁾, senast ändrade genom förordning (EG) nr 701/2000⁽⁴⁾, förutsätter beviljandet av exportersättning för de produkter som avses i kommissionens förordning (EEG) nr 2825/93⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 3098/94⁽⁶⁾, att en licens visas upp, som enligt artikel 6 b i förordning (EG) nr 1222/94 gäller under högst en budgetperiod. Budgetperioden fastställs i artikel 1.1a i förordning (EG) nr 1222/94 och löper från och med den 1 oktober innevarande år till och med den 30 september efterföljande år. I artikel 5 i förordning (EEG) nr 2825/93 anges att koefficienten för kvantiteter av sådan spannmål som ställs under kontroll och som desilleras

skall gälla från och med den 1 juli till och med den 30 juni följande år. För att underlätta förvaltningen av de berörda destillatörernas verksamhet bör dessa två perioder harmoniseras och koefficienternas giltighetsdatum anpassas till licensernas. Artikel 5 i förordning (EEG) nr 2825/93 bör ändras i enlighet med detta.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2825/93 ändras på följande sätt: I artikel 5 skall andra stycket ersättas med följande:

”Den skall tillämpas från och med den 1 oktober till och med den 30 september följande år. Som undantag från ovanstående skall den för perioden 2000/2001 tillämpas från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 september 2001.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning skall tillämpas från och med den 1 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 174, 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 83, 4.4.2000, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT L 258, 16.10.1993, s. 6.

⁽⁶⁾ EGT L 328, 20.12.1994, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1634/2000
av den 25 juli 2000
om fastställande av koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av Scotch whisky under perioden 2000/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2825/93 av den 15 oktober 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/2000⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2825/93 föreskrivs att de kvantiteter spannmål som berättigar till exportbidraget skall vara de kvantiteter som ställs under kontroll och som destilleras, viktade med en koefficient som skall fastställas årligen för varje berörd medlemsstat. Koefficienten skall uttrycka förhållandet mellan de totala kvantiteter som exporteras och de totala kvantiteter som saluförs av berörda spritdrycker, på grundval av den utveckling som har observerats för de kvantiteterna under det antal år som motsvarar lagringstiden i medeltal för spritdrycken i fråga. På grundval av upplysningar lämnade av Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland under perioden från och med den 1 januari till och med den 31 december 1999, var lagringstiden i medeltal under 1999 sju år för Scotch whisky. Koefficienterna för perioden från och med den 1

juli 2000 till och med den 30 september 2001 bör därför fastställas.

- (2) Enligt artikel 10 i protokoll nr 3 till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁽³⁾, får inte bidrag beviljas för export till Liechtenstein, Island och Norge. Enligt artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 2825/93 skall därför hänsyn tas till detta vid beräkningen av koefficienten för 2000/2001.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 september 2001 skall den koefficient som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2825/93 och som tillämpas för de spannmålsslag som används inom Förenade kungariket för att framställa Scotch whisky fastställas så som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 258, 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ Se sidan 29 i detta nummer av EGT.

⁽³⁾ EGT L 1, 3.1.1994, s. 1.

BILAGA

Koefficienter som används inom Förenade kungariket

Tillämpningsperiod	Tillämpliga koefficienter	
	för korn ombearbetat till malt som används för framställning av malt whisky	för korn som används för framställning av korn whisky
Från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 september 2001	0,489	0,448

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1635/2000
av den 25 juli 2000
om fastställande av de koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av
spansk whisky under perioden 2000/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2825/93 av den 15 oktober 1993 om fastställande av vissa närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/2000⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2825/93 föreskrivs att de kvantiteter spannmål som berättigar till exportbidrag skall vara de kvantiteter som placeras under kontroll och destilleras, viktade med en koefficient som skall fastställas årligen för varje berörd medlemsstat. Den koefficienten uttrycker förhållandet mellan de totala kvantiteter som exporteras och de totala kvantiteter som saluförs av den berörda spritdrycken, på grundval av den utveckling som har observerats för dessa kvantiteter under det antal år som motsvarar den genomsnittliga lagringstiden för spritdrycken i fråga. På grundval av de uppgifter som Spanien lämnat för perioden 1 januari–31 december 1999 var den genomsnittliga lagringstiden för spansk whisky fyra år under 1999. Koefficienterna för

perioden från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 september 2001 bör därför fastställas.

- (2) Enligt artikel 10 i protokoll nr 3 till avtalet om det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁽³⁾, får inte bidrag beviljas för export till Liechtenstein, Island och Norge. Därför bör i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 2825/93 hänsyn tas till detta vid beräkningen av koefficienten för perioden 2000/2001.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 september 2001 skall de koefficienter som föreskrivs i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2825/93 och som tillämpas på spannmål som används i Spanien för att framställa spansk whisky vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 258, 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ Se sidan 29 i detta nummer av EGT.

⁽³⁾ EGT L 1, 3.1.1994, s. 1.

BILAGA

Koefficienter tillämpliga i Spanien

Tillämpningsperiod	Koefficient tillämplig på på spannmål som används för framställning av spansk whisky, kategori A
Från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 september 2001	0,0326

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1636/2000
av den 25 juli 2000
om fastställande av koefficienter som är tillämpliga på spannmål som exporteras i form av Irish
whiskey under perioden 2000/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2825/93 av den 15 oktober 1993 om fastställande av vissa närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/2000⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2825/93 föreskrivs att de kvantiteter spannmål som berättigar till exportbidrag skall vara de kvantiteter som ställs under kontroll och som destilleras, viktade med en koefficient som skall fastställas årligen för varje berörd medlemsstat. Den koefficienten uttrycker förhållandet mellan de totala kvantiteter som exporteras och de totala kvantiteter som saluförs av den berörda spritdrycken på grundval av den utveckling som har observerats för dessa kvantiteter under det antal år som motsvarar den genomsnittliga lagringstiden för spritdrycken i fråga. På grundval av de uppgifter som Irland lämnat för perioden 1 januari–31 december 1999 var den genomsnittliga lagringstiden för Irish whiskey fem år under 1999. Koefficienterna för

perioden från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 september 2001 bör därför fastställas.

- (2) Enligt artikel 10 i protokoll nr 3 till avtalet om det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁽³⁾, får inte bidrag beviljas för export till Liechtenstein, Island och Norge. Därför bör enligt artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 2825/93 hänsyn tas till detta vid beräkningen av koefficienten för perioden 2000/2001.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 september 2001 skall de koefficienter som föreskrivs i artikel 4 i förordning (EEG) nr 2825/93 och som tillämpas på spannmål som används på Irland för att framställa Irish whiskey vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 258, 16.10.1993, s. 6.

⁽²⁾ Se sidan 29 i detta nummer av EGT.

⁽³⁾ EGT L 1, 3.1.1994, s. 1.

BILAGA

Koefficienter som används på Irland

Tillämpningsperiod	Tillämpliga koefficienter	
	för korn som används för framställning av Irish whiskey, kategori B ⁽¹⁾	för korn som används för framställning av Irish whiskey, kategori A
Från och med den 1 juli 2000 till och med den 30 september 2001	0,224	0,435

⁽¹⁾ Inbegripet korn som förädlas till malt.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1637/2000

av den 25 juli 2000

om fastställande för fjärde kvartalet 2000 av de kvantiteter bananer som inom ramen för tullkvoterna och kvantiteten traditionella AVS-bananer får importeras till gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 14.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2362/98 av den 28 oktober 1998 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 404/93 rörande ordningen för import av bananer till gemenskapen⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 756/1999⁽⁴⁾, föreskrivs möjligheten att för de tre första kvartalen fastställa en riktkvantitet för utfärdandet av importlicenser, uttryckt som en fast procentsats av de kvantiteter som är tillgängliga för varje ursprungsland som anges i bilaga I till den förordningen.
- (2) För det fjärde kvartalet 2000 bör det fastställas hur stora kvantiteter som får importeras från de länder eller grupper av länder som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 2362/98, med hänsyn dels till det antal importlicenser som utfärdats under de tre första kvartalen, dels till det antal tullkvoter och den kvantitet traditionella AVS-bananer som föreskrivs i artikel 18 i förordning (EEG) nr 404/93.
- (3) Det bör även påpekas att enligt artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 250/2000 av den 1 februari 2000 om import av bananer inom ramen för tullkvoter och traditionella AVS-bananer och om fastställande av de indikativa kvantiteterna för det andra kvartalet 2000⁽⁵⁾ skall de kvantiteter för vilka en traditionell aktör, som har registrerats för 1999, får lämna in ansökan om importlicens för ett visst kvartal under 2000 fastställs på grundval av den referenskvantitet som den behöriga nationella myndigheten har fastställt och meddelat aktören för 1999. För nya aktörer skall denna högsta kvantitet fastställas genom tillämpning av den fasta procentsatsen på den årliga tilldelning som fast-

ställt av den behöriga nationella myndigheten i enlighet med bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 440/2000⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1563/2000⁽⁷⁾, och som meddelats samtliga berörda aktörer.

- (4) Bestämmelserna i denna förordning bör träda i kraft omedelbart, innan perioden för inlämnande av ansökningar om licenser avseende fjärde kvartalet 2000 inleds.
- (5) Syftet med bestämmelserna i den här förordningen är att säkerställa kontinuerliga leveranser till marknaden under fjärde kvartalet 2000 och fortsatt handel med leverantörsländerna, men bestämmelserna påverkar inte tillämpningen av eventuella bestämmelser som kan komma att antas senare, till exempel för att fullgöra gemenskapens internationella åtaganden inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO), och kan inte åberopas av aktörerna som stöd för berättigade förväntningar om en förlängning av importordningen.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bananer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För det fjärde kvartalet 2000 skall de kvantiteter som får importeras inom ramen för ordningen med importtullkvoter för bananer och den kvantitet traditionella AVS-bananer med ursprung i något av de länder som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 2362/98 vara de som anges i bilaga I.
2. För ansökningar om importlicens för det fjärde kvartalet 2000 skall följande gälla:
 - a) Ansökningar som lämnas in av en traditionell aktör får sammanlagt inte gälla en större kvantitet än skillnaden mellan den kvantitet som aktören tilldelats enligt artikel 6.4 i förordning (EG) nr 2362/98 för år 1999, i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 250/2000, och summan av de kvantiteter för vilka importlicenser utfärdats för de tre första kvartalen 2000.

⁽¹⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 293, 31.10.1998, s. 32.

⁽⁴⁾ EGT L 98, 13.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT L 26, 2.2.2000, s. 6.

⁽⁶⁾ EGT L 54, 26.2.2000, s. 27.

⁽⁷⁾ EGT L 180, 19.7.2000, s. 3.

- b) Ansökningar som lämnas in av en ny aktör får sammanlagt inte gälla en större kvantitet än skillnaden mellan den kvantitet som aktören tilldelats enligt artikel 2.7 i förordning (EG) nr 250/2000 och summan av de kvantiteter för vilka importlicenser utfärdats för de tre första kvartalen 2000.

Ansökan om importlicens skall (för att vara giltig) åtföljas av en kopia av den eller de importlicenser som utfärdats till aktören för de tre föregående kvartalen 2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Tillgängliga kvantiteter bananer per ursprungsland enligt bilaga I till förordning (EG) nr 2362/98 för det fjärde kvartalet 2000

(nettovikt i ton)

Ursprungsland	Kvantitet
Ecuador	133 450,675
Costa Rica	131 158,964
Colombia	117 874,855
Panama	80 901,315
Andra länder	48 248,679
Traditionella AVS-bananer	351 786,302

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1638/2000
av den 25 juli 2000
om fastställande för regleringsåret 2000/2001 av stöd till odling av druvor avsedda för framställning av vissa torkade druvsorter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2701/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 7.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 7.1 andra stycket i förordning (EG) nr 2201/96 anges reglerna för att fastställa stödet för odling av druvor för framställning av torkade druvor av sorterna Sultan och Moscatel och av korinter.
- (2) I artikel 7.1 tredje stycket i förordning (EG) nr 2201/96 föreskrivs att stödbeloppet kan differentieras med hänsyn till druvsorterna, liksom till andra faktorer som kan påverka avkastningen. För sultanrussin bör en ytterligare differentiering göras mellan sådana arealer som angripits av vinlus och övriga arealer.
- (3) Det har vid kontroll av arealer avsedda för odling av druvor inte konstaterats något överskridande av den högsta garanterade arealen som fastställs i artikel 2.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1621/1999 av den 22 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller stöd för odling av druvor avsedda för framställning av vissa torkade druvsorter ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2256/1999 ⁽⁴⁾.
- (4) Stöd bör beviljas till de producenter som omplanterat sina vingårdar för att bekämpa vinlöss enligt villkoren i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 2201/96.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 2000/2001 skall följande gälla:

- a) Det stöd som avses i artikel 7.1 i förordning (EG) nr 2201/96 skall fastställas till
 - 2 400 euro per hektar för arealer odlade med druvor av sorten Sultan som angripits av vinlus eller som nyplanterats under de senaste fem åren,
 - 3 290 euro per hektar för arealer odlade med druvor av sorten Sultan,
 - 2 080 euro per hektar för arealer odlade med korinter,
 - 880 euro per hektar för arealer odlade med druvor av sorten Moscatel.
- b) Stödet för omplantering enligt artikel 7.4 i förordningen skall fastställas till 3 917 euro per hektar. I detta fall skall punkt a inte tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning skall tillämpas från och med den 1 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 327, 21.12.1999, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 192, 24.7.1999, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT L 275, 26.10.1999, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1639/2000

av den 25 juli 2000

om ändring av bilaga I till förordning (EG) nr 2636/1999 om lämnande av uppgifter om tobak

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2075/92 av den 30 juni 1992, om den gemensamma organisationen av marknaden för råttobak ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1336/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 21 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2636/1999 av den 14 december 1999 om lämnande av uppgifter om tobak från och med skörden 2000 ⁽³⁾, anges de uppgifter som medlemsstaterna senast den 31 juli det berörda skördeåret skall översända till kommissionen. Enligt punkt 1.2 i nämnda bilaga skall uppgifter lämnas bland annat om tobakskvantiteten (i ton) enligt kontrakten med en fukthalt enligt bilaga IV till kommissionens förordning (EG) nr 2848/98 av den 22 december 1998, om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 2075/1992 när det gäller stödordningen, produktionskvoterna och det särskilda stöd som skall beviljas till producentsammanslutningar inom sektorn för råttobak ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1249/2000 ⁽⁵⁾.

- (2) Enligt artikel 9.5 i förordning (EG) nr 2848/98 och vid tillämpning av de bestämmelser som anges i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 2075/92 kan ett odlingskontrakts parter genom en skriftlig tilläggshandling öka de kvantiteter som från början angivits i kontraktet. Enligt nuvarande gemenskapslagstiftning kan detta ske långt senare än den 31 juli skördeåret. Medlemsstaterna bör därför tillåtas ändra den begärda upplysningen fram till den 30 juni det år som följer på skördeåret, i syfte att ta hänsyn till de kvantiteter råttobak som omfattas av de senaste kontraktstilläggen.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för tobak.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 2636/1999 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 70.

⁽²⁾ EGT L 154, 27.6.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 323, 15.12.1999, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 17.

⁽⁵⁾ EGT L 142, 16.6.2000, s. 3.

BILAGA

"BILAGA I

Uppgifter som skall lämnas till kommissionen senast den 31 juli under det aktuella skördeåret

Skörd: Deklarerande medlemsstat:

Sortgrupp:

	Producent- medlemsstat (som lämnar deklarationen)	Producent- medlemsstat Namn:	Producent- medlemsstat Namn:	Producent- medlemsstat Namn:
1. ODLINGSKONTRAKT				
1.1 Antal registrerade odlingskontrakt				
1.2 Tobakskvantitet (i ton) enligt kontrakten, med en fukthalt enligt bilaga IV till förordning (EG) nr 2848/98 ⁽¹⁾				
1.3 Total areal som omfattas av kontrakten (i hektar)				
2. PRODUCENTER				
2.1 Totalt antal producenter				
2.2 Antal producenter som är medlemmar av en producentsammanslutning som är erkänd i enlighet med förordning nr 2848/98				
3. FÖRETAG SOM UTFÖR DEN FÖRSTA BEARBETNINGEN				
3.1 Antal företag som utför den första bearbetningen och som har ingått odlingskontrakt				
4. PRISER				
4.1 Högsta pris per kg, utan skatter och andra avgifter, enligt odlingskontrakten i den aktuella valutan; ange referenskvalitet	(i nationell valuta)	(²)	(²)	(²)
4.2 Lägsta pris per kg, utan skatter och andra avgifter, enligt odlingskontrakten i den aktuella valutan; ange referenskvalitet				

⁽¹⁾ Denna uppgift får ändras före den 30 juni det år som följer på skördeåret, i syfte att ta hänsyn till de kvantiteter råttobak som omfattas av de kontraktstillägg som fastställts med tillämpning av artikel 9.5 i förordning (EG) nr 2848/98.

⁽²⁾ För kontrakt mellan två medlemsstater anges vilken valuta som gäller för kontraktet."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1640/2000
av den 25 juli 2000
om ändring av förordning (EEG) nr 3201/90 om närmare bestämmelser för beskrivning och presentation av vin och druvmust

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
 ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/97 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1677/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 72.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EEG) nr 2392/89 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1427/96 ⁽⁴⁾, fastställdes allmänna bestämmelser för beskrivning och presentation av vin och druvmust.
- (2) I kommissionens förordning (EEG) nr 3201/90 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 160/2000 ⁽⁶⁾, föreskrivs tillämpningsföreskrifter för beskrivning och presentation av vin och druvmust.
- (3) Ett antal kompletterande benämningar som traditionellt används för kvalitetsviner fso från Tyskland har erkänts i den lagstiftningen. För att dessa benämningar om så önskas skall kunna användas vid etiketteringen av dessa viner, bör de införas i artikel 3.3 a.
- (4) Då Chile har inkommit med en begäran, bör det föreskrivas att viner med ursprung i detta land får bära namnet på de druvsorter som anges i bilaga IV. Så får

ske även om vinet inte till mer än 85 % baseras på druvor av den för vinet angivna sorten, förutsatt att denna är avgörande för vinets karaktär.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3201/90 ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.3 a skall följande strecksatser läggas till:

”a) för tyska kvalitetsviner fso:

- Selection
- Selektion
- Classic
- Klassisk”.

2. I artikel 13.2 b skall en ny strecksats läggas till:

”— Chile”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 199, 30.7.1999, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 232, 9.8.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 24.7.1996, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 309, 8.11.1990, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 19, 25.1.2000, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1641/2000
av den 25 juli 2000
om betalning av ett kompletterande förskott på utjämningsstöd för bananer för år 2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 14 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1858/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1467/1999 ⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 404/93 vad avser systemet med ersättning för inkomstbortfall i samband med saluförande av bananer. I artikel 4 fastställs villkor för förskott på utjämningsstödet.
- (2) Det enhetliga förskottsbeloppet för det stöd som skall fastställas senare för år 2000, fastställs till 17,81 euro per 100 kilo genom kommissionens förordning (EG) nr 1157/2000 av den 30 maj 2000 om fastställande av utjämningsstöd för bananer producerade och saluförda i gemenskapen under 1999 och tidsfristen för betalning av återstoden av detta stöd samt av förskottsbelopp för 2000 ⁽⁵⁾.
- (3) Med hänsyn till gemenskapens bananproducenters svåra ekonomiska situation, som har uppstått till följd av en avsevärd försämring på gemenskapsmarknaden, bör ett kompletterande förskott föreskrivas för de kvantiteter som saluförs i gemenskapen 1 januari–31 oktober 2000, utan att det påverkar det utjämningsstöd som skall fastställas senare med tillämpning av artikel 12 i förordning

(EEG) nr 404/93 och bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1858/93. Det bör föreskrivas att det kompletterande förskottet betalas ut på villkor att en säkerhet upprättas i enlighet med förordning (EEG) nr 1858/93.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bananer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall betala ut ett kompletterande förskott på det utjämningsstöd som avses i artikel 12 i förordning (EEG) nr 404/93, för år 2000, på 7,08 euro per 100 kilo för de kvantiteter som saluförs i gemenskapen 1 januari–31 oktober 2000.

Det kompletterande förskottet skall betalas för saluförda kvantiteter för vilka ansökningar har lämnats in om förskott på utjämningsstöd för år 2000.

Ansökan om kompletterande förskott skall åtföljas av bevis på att en säkerhet har upprättats på 3,54 euro per 100 kilo.

Förskottet skall betalas ut inom två månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 16 oktober 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 170, 13.7.1993, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 6.7.1999, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT L 130, 31.5.2000, s. 26.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1642/2000

av den 25 juli 2000

om fastställande av den faktiska olivoljeproduktionen och enhetsbeloppet för produktionsstöd för regleringsåret 1998/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2702/1999⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2261/84 av den 17 juli 1984 om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1639/98⁽⁴⁾, särskilt 17a.2 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 5 i förordning nr 136/66/EEG fastställs att enhetsbeloppet för produktionsstöd måste minskas i varje medlemsstat i vilken den verkliga produktionen överstiger den garanterade nationella kvantitet som avses i artikel 5.3 i den förordningen. För att bedöma omfattningen av detta överskridande bör hänsyn tas, beträffande Spanien, Grekland och Portugal, till den beräknade produktionen av bordsoliver som bearbetas till olivolja, uttryckt i olivoljeekvivalenter som beräknas på grundval av de bearbetningskoefficienter som anges i kommissionens beslut 98/605/EG⁽⁵⁾, 98/619/EG⁽⁶⁾ och 98/620/EG⁽⁷⁾.

(2) I artikel 17a i förordning (EEG) nr 2261/84 föreskrivs att produktionen för det berörda regleringsåret skall beräknas för att enhetsbeloppet för det produktionsstöd för olivolja som får betalas ut i förskott skall kunna fastställas. Detta belopp bör fastställas på en nivå som innebär att varje risk för felaktig utbetalning till olivolje-producenter undviks. Detta belopp gäller också för produktion av bordsoliver uttryckt i olivoljeekvivalenter. I förordning (EG) nr 2181/1999 fastställs den beräknade produktionen och enhetsbeloppet för det produktionsstöd som får betalas ut i förskott för regleringsåret 1998/1999⁽⁸⁾.

(3) Enligt artikel 17a.2 i förordning (EEG) nr 2261/84 skall, senast åtta månader efter regleringsårets slut, den faktiska produktion för vilken rätt till stöd har erkänts fastställas. I detta syfte skall, enligt artikel 14.4 i kommissionens förordning (EG) nr 2366/98⁽⁹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1273/1999⁽¹⁰⁾, de berörda medlemsstaterna före den 1 april efter varje regleringsår meddela kommissionen den kvantitet som är stödberättigande i respektive medlemsstat. Av dessa meddelanden framgår att den kvantitet som är stödberättigande för regleringsåret 1998/1999 uppgår till 452 286 ton i Italien, 2 364 ton i Frankrike, 562 493 ton i Grekland, 899 991 ton i Spanien och 33 936 ton i Portugal.

(4) Rätten till stöd för dessa kvantiteter i medlemsstaterna förutsätter att de kontroller som avses i förordningarna (EEG) nr 2261/84 och (EG) nr 2366/98 har verkställts. Fastställandet av den faktiska produktionen enligt de uppgifter om stödberättigande kvantiteter som medlemsstaterna lämnar, skall dock inte påverka de slutsatser som kan dras vid kontrollen om dessa uppgifters riktighet i samband med granskningen och godkännandet av räkenskaperna.

(5) Med hänsyn till den faktiska produktionen måste även det enhetsbelopp för produktionsstöd som avses i artikel 17a.2 andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 2261/84 fastställas och betalas ut för den kvantitet av den faktiska produktion som är stödberättigande.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För regleringsåret 1998/1999 skall den faktiska produktion som ger rätt till stöd för olivolja enligt artikel 17a.2 första strecksatsen i förordning (EEG) nr 2261/84 uppgå till

- 899 991 ton för Spanien,
- 2 364 ton för Frankrike,
- 562 493 ton för Grekland,
- 452 286 ton för Italien,
- 33 936 ton i Portugal.

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 327, 21.12.1999, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 208, 3.8.1984, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 38.

⁽⁵⁾ EGT L 289, 28.10.1998, s. 39.

⁽⁶⁾ EGT L 295, 4.11.1998, s. 50.

⁽⁷⁾ EGT L 295, 4.11.1998, s. 54.

⁽⁸⁾ EGT L 267, 15.10.1999, s. 19.

⁽⁹⁾ EGT L 293, 31.10.1998, s. 50.

⁽¹⁰⁾ EGT L 151, 18.6.1999, s. 12.

2. För regleringsåret 1998/1999 skall enhetsbeloppet för det produktionsstöd som avses i artikel 17a.2 andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 2261/84 och som betalas ut för den faktiska produktion som ger rätt till stöd vara

- 112,16 euro per 100 kg för Spanien,
- 130,40 euro per 100 kg för Frankrike,
- 99,05 euro per 100 kg för Grekland,
- 130,40 euro per 100 kg för Italien,
- 130,40 euro per 100 kg för Portugal.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 17 juli 2000

om gemenskapens bidrag till den internationella fonden för röjning av Donaus farled

(2000/474/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Spillrorna av de broar över Donau som förstördes under Kosovokonflikten och risken för odetonerade explosiva stridsmedel hindrar sjöfarten mellan kilometrarna 1 253 och 1 258 på floden Donau. Det faktum att sjöfarten på Donau har avbrutits på grund av detta har fått allvarliga ekonomiska och miljömässiga konsekvenser i hela regionen, framför allt i de länder som floden flyter genom.
- (2) Donaukommissionen, som är ett mellanstatligt organ som inrättades genom 1948 års Belgradkonvention, ansvarar för sjöfarten på Donau. Vid det extraordinarie mötet i Budapest den 25 januari 2000 antog medlemsstaterna i Donaukommissionen ett förslag till projekt för röjning av Donaus farled, som Donaukommissionen sedan lade fram för kommissionen. Detta förslag till projekt avser återställande av farleden genom att avlägsna brospillror och odetonerade explosiva stridsmedel, och därefter återställande av donaus flodbädd i området.
- (3) För att detta projekt skall kunna genomföras har Donaukommissionen i Wien inrättat en internationell fond för röjning av donaus farled. Denna internationella fond kommer att förvaltas av Donaukommissionen i enlighet

med fondens syfte som anges i dess bestämmelser och med fullt iakttagande av gemenskapens tillämpliga bestämmelser om finansiering och upphandling samt sanktionerna mot Förbundsrepubliken Jugoslavien.

- (4) Gemenskapen har gått med på att ge ett bidrag på upp till 85 % av de totala beräknade projektkostnaderna, dock maximalt 22 miljoner euro, medan återstoden skall betalas av Donaukommissionen och dess medlemsstater.
- (5) Gemenskapens bidrag kommer att betalas till den internationella fonden. Gemenskapens bidrag till den internationella fonden bör förvaltas av Donaukommissionen i enlighet med principerna om en sund och effektiv förvaltning.
- (6) De åtgärder som omfattas av beslutet utgör ett led i gemenskapens insatser för att mildra följderna av Kosovo-konflikten och är nödvändiga för att förverkliga något av gemenskapens mål. För denna åtgärd fastställs det i fördraget inte några andra befogenheter än de som anges i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För genomförandet av projektet för röjning av Donaus farled skall gemenskapen till den internationella fond som Donaukommissionen skall inrätta för röjning av Donaus farled ge ett bidrag på högst 22 miljoner euro i enlighet med bestämmelserna för denna fond, vilket skall täcka upp till 85 % av de totala beräknade projektkostnaderna och betalas ut under år 2000.

⁽¹⁾ Yttrande avgivet den 5 juli 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

2. Detta bidrag till den internationella fonden, skall grundas på en skriftväxling mellan Europeiska kommissionen och Donaukommissionen, skall förvaltas i enlighet med budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾, med särskild hänsyn till principerna om en sund och effektiv förvaltning.

3. Gemenskapens bidrag beviljas under förutsättning att Donaukommissionen, när den förvaltar denna internationella fond och genomför det projekt som avses i punkt 1 ovan, till fullo iakttar gemenskapens bestämmelser om upphandling och gemenskapens sanktioner mot Förbundsrepubliken Jugoslavien.

4. Bestämmelserna om upphandling skall möjliggöra deltagande i anbudsinfördran och kontrakt på samma villkor för alla fysiska och juridiska personer i EU:s medlemsstater, i de länder som omfattas av gemenskapens Obnova- och Phare-förordningar samt i Moldova, Ryssland och Ukraina. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 får den internationella fondens rättsliga företrädare i undantagsfall, då de varor och tjänster som krävs inte kan upphandlas i dessa stater på ekonomiskt gynnsamma villkor, från fall till fall tillåta att medborgare och företag från tredje land deltar i en anbudsinfördran och sluta kontrakt med sådana medborgare och företag.

5. Den internationella fonden skall förvaltas och projektet skall genomföras i överensstämmelse med gemenskapens system för sanktioner mot Förbundsrepubliken Jugoslavien, framför allt det förbud mot att göra tillgångar tillgängliga för regeringarna i Förbundsrepubliken Jugoslavien och Serbiska republiken som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1294/1999 av den 15 juni 1999 om frysande av tillgångar och ett investeringsförbud avseende Förbundsrepubliken Jugoslavien och om upphävande av förordningarna⁽²⁾.

Artikel 2

1. Kommissionen skall överlämna all relevant information till revisionsrätten och skall från Donaukommissionen begära eventuell ytterligare information som revisionsrätten vill erhålla

avseende den finansiella förvaltningen av den internationella fonden.

2. När det gäller gemenskapens bidrag skall det enligt alla finansieringsavtal eller kontrakt som ingås inom ramen för den internationella fonden vara möjligt för kommissionen, OLAF och revisionsrätten att genomföra kontroller på plats i enlighet med de normala förfaranden som gemenskapen fastställt enligt gällande bestämmelser, framför allt bestämmelserna i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

3. När det gäller gemenskapens bidrag till den internationella fonden får kommissionen dessutom utföra kontroller och inspektioner på plats för att skydda gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter i enlighet med rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter⁽³⁾ och rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁽⁴⁾.

Artikel 3

Kommissionen skall överlämna en årlig lägesrapport om genomförandet av den internationella fonden till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs.

Utfärdat i Bryssel den 17 juli 2000.

På rådets vägnar

L. FABIUS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 356, 31.12.1977, s. 1. Budgetförordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 2548/98 av den 23 november 1998 (EGT L 320, 28.11.1998, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 153, 19.6.1999, s. 63. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1147/2000 (EGT L 129, 3.5.2000, s. 15).

⁽³⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1 med rättelse i EGT L 36, 10.2.1998, s. 16.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 januari 1999

om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet

(Ärende IV.F.1/36.718 – Ceced)

[delgivet med nr K(1999) 5064]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2000/475/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
FÖLJANDE BESLUT

av följande skäl:

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

I. FAKTA

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

A. PARTERNA

med beaktande av rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1216/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 6 i denna,

- (1) Ceced är en organisation med säte i Bryssel som bildades 1959 enligt belgisk lagstiftning. Den omfattar tillverkare av hushållsapparater och nationella branschorganisationer. Samtidigt som organisationen Ceced själv är part i det avtal som den anmälde för de övriga parternas räkning har den dessutom anförtratts flera uppdrag som anknyter till genomförandet av avtalet.

med beaktande av ansökan av den 22 oktober 1997 om icke-ingripandebesked eller undantag som Conseil Européen de la Construction d'Appareils Domestiques (Ceced) lämnade in den 22 oktober 1997 enligt artiklarna 2 och 4 i förordning nr 17 med avseende på ett avtal som ingicks av Ceced och någon av dess medlemmar den 24 september 1997,

- (2) Till Ceced hör företag som tillverkar och säljer ett brett sortiment av hushållsapparater under olika varumärken i olika medlemsstater. Parter i avtalet är nationella branschorganisationer och tillverkare som antingen är direkta parter i avtalet eller bundna av detta genom medlemskap i en nationell branschorganisation.

med beaktande av sammandraget av ansökan, som offentliggjorts i enlighet med artikel 19.3 i förordning nr 17 och artikel 3 i protokoll 21 till EES-avtalet ⁽³⁾,

Tillverkare som är direkta avtalsparter är Atag Kitchen Group BV, Bosch Siemens Hausgeräte GmbH, Brandt SA, Candy Elettrodomestici Srl, Electrolux Holdings Ltd, Merloni Elettrodomestici Spa, Miele & Cie GmbH & Co och Whirlpool Europe Srl.

efter samråd med Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor, och

Tillverkare som är parter i avtalet genom en nationell branschorganisation är Antonio Merloni Spa, Dolmar SA, Fagor Electrodomésticos S.Coop. och Smeg Spa.

⁽¹⁾ EGT 13, 21.2.1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EGT L 148, 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EGT C 382, 9.12.1998, s. 6.

Nationella branschorganisationer som är parter i avtalet är AMDEA (Förenade kungariket), ANFEL (Spanien), FAPE (Spanien), ANIE (Italien), EHA (Sverige), FABRI-METAL (Belgien), FEEI (Österrike), FENA (Danmark), GIFAM (Frankrike), VLEHAN (Nederländerna), ZVEI (Tyskland), BESD (Turkiet), FEA (Schweiz) och NEL (Norge).

B. RELEVANT MARKNAD OCH PARTERNAS STÄLLNING

1. Produktmarknad

- (3) Avtalet gäller marknaden för privata tvättmaskiner som används i hushåll för tvätt av textilier för privat bruk (hushållstvättmaskiner). Ingen alternativ tvättmetod, såsom handtvätt, tvätterier, kemtvätt och gemensamt ägda maskiner kan i någon nämnvärd utsträckning ersätta tvättmaskiner i västerlandet. Därför kan man inte urskilja någon annan större produktmarknad som skulle innefatta andra apparater inom en enda produktmarknad.
- (4) Tvättmaskiner kan klassificeras enligt tvättkapacitet, centrifugeringshastighet, vatten- och energiförbrukning, programfinesser osv. På grund av att tvättmaskinerna har ett liknande användningsändamål ur efterfrågesynpunkt, utgör de olika segmenten dock inte separata produktmarknader.

2. Geografisk marknad

- (5) Det finns inga betydande tekniska och ekonomiska handelshinder. Trots låga transportkostnader och icke sofistikerad teknik är importen till EES obetydlig och uppgår till endast 5–7 % av den slutliga försäljningen. Stora tillverkare har knappast fler än tre fabriker inom EES, från vilka de levererar till hela marknaden. Liknande distributionskanaler används i olika medlemsstater, inbegripet specialiserade kedjor och varuhus, även om det sker i varierande omfattning.
- (6) Även om vissa varumärken är dominerande i vissa medlemsstater, är samma stora tillverkare verksamma inom hela EES. Dessutom är förvärvet av ett lokalt varumärke en allmänt utbredd praxis för att främja marknadspenetrering. Potentiell konkurrens från grupper med verksamhet i andra medlemsstater hotar därför direkt dem som är verksamma på varje nationell marknad.
- (7) Den relevanta marknaden är därför marknaden för hushållstvättmaskiner inom EES⁽⁴⁾.

3. Parternas ställning, marknadsläge

- (8) De tillverkare som undertecknat avtalet har ungefär 90 % av EES-marknaden. Deras marknadsandelar under 1996 var följande: Electrolux 17,9 %, Bosch Siemens 11,5 %, Whirlpool 10 %, Candy 9,2 %, Brandt 9 %, Merloni 9 %, Miele 4,8 %, Fagor 2,6 %, Atag 0,3 %, Dolmar 0,1 %, Smeg 0,1 %, tredjepartstillverkning från Ceced-medlemmar 16 %.
- (9) I likhet med situationen för andra traditionella hushållsapparater är marknaden för tvättmaskiner uppenbart mättad. Andelen hushåll med tvättmaskin i gemenskapen börjar stagnera, och ligger inom intervallet 96 % (i Spanien) och 77 % (i Sverige). Förnyandet av installerad utrustning och sociodemografiska trender, såsom antalet hushåll och deras storlek, är de viktigaste drivkrafterna för efterfrågan.
- (10) Marknaden kännetecknas av konkurrens från flera stora konkurrenter och av stora distributions- och inköpsorganisationer⁽⁵⁾. Under tidigare år har försäljningen av tvättmaskiner varit stabil, medan försäljningsvärdena har minskat dramatiskt. Produktionskapaciteten har genomgått en omfattande rationalisering. För närvarande utnyttjas i genomsnitt 75 % av kapaciteten inom gemenskapen. Den övergripande situationen på marknaden, som är relativt splittrad, verkar stagnerad jämfört med såväl den tidigare situationen som med andra snabbväxande marknader för hushållsapparater. Det finns inget som tyder på att situationen är annorlunda på den större EES-marknaden.

4. Energieffektivitet på den relevanta marknaden

- (11) Enligt artikel 2 och bilagorna I–IV i kommissionens direktiv 95/12/EG av den 23 maj 1995⁽⁶⁾ om genomförande av rådets direktiv 92/75/EEG om energimärkning av tvättmaskiner, ändrad genom direktiv 96/89/EG⁽⁷⁾, klassificeras och märks tvättmaskiner som säljs i gemenskapen enligt energieffektivitet (kWh/kg, dvs. kilowatt-timmar per kilo tvätt) i sju olika klasser från A till G (energieffektivitetsklasser). Avtalet använder sig av sådana energieffektivitetsklasser.
- (12) Elförbrukningen är väsentlig för driften av tvättmaskiner. Den utgör också en stor del av driftskostnaderna under tvättmaskinernas långa livstid (tolv år i genomsnitt i gemenskapen). Genom gemenskapens energimärke kan konsumenterna lätt bedöma hur kostnadseffektivt ett alternativ är bland olika energieffektivitetsklasser. I reklamkampanjerna framhävs förutom ekonomiska faktorer ofta även energieffektivitet. På det sättet profilerar man produkterna i ett läge där miljövänlighet lockar allt fler konsumenter. Energieffektiviteten påverkar köpbesluten och därmed konkurrensen mellan tillverkarna.

⁽⁴⁾ Denna uppfattning stämmer också överens med ärende IV.M.458 Electrolux-AEG (EGT C 187, 9.7.1994, s. 14).

⁽⁵⁾ Se fotnot 4.

⁽⁶⁾ EGT L 136, 21.6.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 85.

(13) År 1997 hörde omkring 10–11 % av de tvättmaskiner som såldes inom EES till energieffektivitetsklasserna D–G. För vissa stora tillverkare var andelen sådana tvättmaskiner i deras produkturval större än en tredjedel. Ingen av parterna i avtalet tillverkar dock enbart tvättmaskiner i energieffektivitetsklasserna D–G.

(14) Enligt Ceced minskade tvättmaskinernas energiförbrukning med 40 % per enhet på den europeiska marknaden mellan 1978 och 1994. Trots sådana förbättringar uppgår elförbrukningen till följd av användningen av tvättmaskiner till sammanlagt 2 % av den totala elförbrukningen i gemenskapen. Det finns inget som tyder på att andra marknadsfaktorer än energipriserna har spelat någon betydande roll för att spontant åstadkomma sådana resultat för branschen som helhet.

(15) Det mest direkta sättet att öka energieffektiviteten och därmed uppgradera tvättmaskinerna till högre energieffektivitetsklasser är att minska den vattenmängd som används under tvättprocessen. Ytterligare ett sätt är att minska mängden "fritt vatten" på tvättrummans botten. Andra förbättringar som indirekt bidrar till energieffektiviteten är exaktare sensorer för mätning av vattennivån och känsligare kontroller. Uppgraderingar av olika mekaniska komponenter bidrar också till en övergripande ökning av energieffektiviteten. Detta innefattar bland annat att induktionsmotorer ersätts med allströmsmotorer, att tryckknappar uppgraderas, att en reglerbar termostat eller en mer sofistikerad tidsstyrning används, att uppvärmningselement med låg effektförbrukning tas i bruk och att tvättrumman, tvättbehållaren och balanskontrollen konstrueras om. Några ytterligare förbättringar som ökar energieffektiviteten för tvättmaskiner som för närvarande hör till energieffektivitetsklass A är inte sannolika på medellång sikt på grund av tekniska begränsningar.

(16) Tvättmaskiners energieffektivitet, som i sig korrelerar positivt med centrifugeringshastigheten, verkar stå i direkt proportion till deras pris. På grund av ett ömsesidigt funktionellt beroendeförhållande mellan olika produktkännetecken är det inte möjligt att helt isolera effekterna av ökad energieffektivitet, medan övriga parametrar förblir oförändrade. Alla sätt att tekniskt öka energieffektiviteten omvandlas till högre produktions- och inköpskostnader. Den ungefärliga kostnadsökningen per enhet för att uppgradera en tvättmaskin från energieffektivitetsklass G–D till energieffektivitetsklass C, inklusive kostnader för tillämpad forskning och utveckling samt för ändring av produktionsprocesser eller komponenter, uppskattas till omkring 6,3–60 euro per tvättmaskin (1,2–11,5 % av de genomsnittliga försäljningspriserna i gemenskapen) på produktionsstadiet.

(17) Sådana kostnader fördelas dock ojämnt beroende på hur tillverkningen och försäljningen är sammansatt i medlemsstaterna. Parterna har uppgett att om alla tvättmaskiner som säljs i gemenskapen skulle nå en viktad genomsnittlig energieffektivitet på 0,23 kWh/kg, skulle prisökningen bli uppskattningsvis 1–2 % i Nordeuropa och 8–14 % i Sydeuropa och Förenade kungariket, som har den största andelen tvättmaskiner i energieffektivitetsklasserna D–G.

C. AVTALET

(18) Avtalet har främst tre syften, nämligen i) tillverkning och import av tvättmaskiner, ii) övervakning och rapportering, iii) främjande av teknisk utveckling samt konsumentupplysning. Det innehåller följande bestämmelser.

1. Produktion och import

(19) Parterna kommer överens om att sluta tillverka eller importera till gemenskapen följande kategorier av tvättmaskiner:

- Som ett första steg efter den 31 december 1997 tvättmaskiner i energieffektivitetsklasserna E, F och G, (med undantag för tvättmaskiner i klass E med en tvättkapacitet under 3 kg och maskiner med vertikal axel).
- Som ett andra steg efter den 31 december 1999 tvättmaskiner i energieffektivitetsklass D, med undantag för tvättmaskiner med en tvättkapacitet under 3 kg och tvättmaskiner med en lägre centrifugeringshastighet än 600 varv i minuten.

(20) Vidare kommer parterna överens om att samverka för att uppnå en viktad energieffektivitet på 0,24 kWh/kg fram till den 31 december 2000 för alla kWh tvättmaskiner som tillverkas.

2. Övervakning och rapportering

(21) Ceced kommer att upprätta och uppdatera en databas som övervakas av en oberoende konsult, som kommer att avge en årlig rapport till Ceced och kommissionen om hur målen nås för de enskilda energieffektivitetsklasserna och i fråga om det övergripande målet på 0,2 kWh/kg. Den oberoende konsulten kommer att samla in individuell information som skall lämnas av varje tillverkare.

3. Konsumentupplysning och tekniska förbättringar

(22) Parterna är överens om att förbättra tillgången på information om en miljömedveten användning av tvättmaskiner (hur tvättmaskinen skall användas med mindre energi, tvättmedel och vatten) och att främja en större spridning av energisparande teknik (varmvattenanslutning, tekniska förbättringar för att uppnå en effektivare tvättprocess) och metoder (låga tvättemperaturer).

4. Datum för genomförande och nya avtalsparter

- (23) Enligt Ceced hade parterna redan från och med 1996 känt sig förpliktade att i sin verksamhet ta hänsyn till de villkor de kommit överens om. I samband med sin undersökning har kommissionen samlat information som visar att ett antal tillverkare som var parter i avtalet innan avtalet trädde i kraft radikalt minskade eller helt upphörde med tillverkningen av tvättmaskiner i sådana energieffektivitetsklasser som skulle ha tagits ur produktion om avtalet hade undertecknats 1996.
- (24) Avtalet är öppet för nya deltagare och gäller till och med den 31 december 2001. Sedan avtalet trädde i kraft har andra tillverkare, exempelvis Arçelik (Turkiet) och Iar Siltal Srl (Italien), anslutit sig till det. Den ursprungliga täckningen av marknaden utvidgas därmed till 95 % av den relevanta marknaden.

II. RÄTTSLIG BEDÖMNING

A. ARTIKEL 81.1 I EG-FÖRDRAGET OCH ARTIKEL 53.1 I EES-AVTALET

- (25) I artikel 81.1 i EG-fördraget och artikel 53.1 i EES-avtalet förbjuds alla avtal eller samordnade förfaranden mellan företag och sammanslutningar av företag som kan påverka handeln mellan medlemsstaterna och som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrیدا konkurrensen inom den gemensamma marknaden eller EES, särskilt sådana som innebär att produktion eller teknisk utveckling begränsas eller kontrolleras.

1. Avtal eller samordnade förfaranden mellan företag eller företagsammanslutningar

- (26) Ceced är en företagsammanslutning. De Ceced-medlemmar som är parter i avtalet är tillverkare eller importörer av hushållsapparater, eller sammanslutningar av sådana tillverkare eller importörer.
- (27) Det avtal som behandlas i detta beslut är därför ett avtal mellan företag och företagsammanslutningar i enlighet med artikel 81.1 i EG-fördraget och artikel 53.1 i EES-avtalet. Det kollektiva genomförandet av vissa bestämmelser i avtalet från 1996 och framåt, i den mån parterna har känt sig förpliktade att i sin verksamhet ta hänsyn till de villkor de kommit överens om, är också ett avtal eller åtminstone ett samordnat förfarande på det sätt som avses i de bestämmelserna.

2. Syftet eller resultatet att hindra, begränsa eller snedvrیدا konkurrensen

a) Gemensamt mål

- (28) I avtalet åläggs företagen en skyldighet att göra sitt bästa för att bidra till att uppnå det mål som är gemensamt för hela branschen. Detta mål uppnås främst genom att företagen fullgör den uttryckliga skyldigheten att iakttä en lägsta effektivitetsstandard. Enligt den information som överlämnats i anmälan åtföljs denna generella skyldighet inte av någon kvotfördelning eller någon närmare

angivelse av hur mycket de enskilda tillverkarna och importörerna skall bidra till det gemensamma målet.

- (29) Denna bestämmelse har därför inte till syfte att begränsa konkurrensen.

b) Begränsning av produktion och import

Begränsningssyfte

- (30) Ceced-medlemmarna har enats om att inte längre tillverka eller importera tvättmaskiner som inte uppfyller de överenskomna kriterierna. Genom avtalet införs en effektivitetsstandard som måste uppfyllas av alla de tvättmaskiner som parterna tillverkar eller importerar. Denna skyldighet innebär att parterna inte längre får tillverka eller importera tvättmaskiner i energieffektivitetsklasserna D–G på det sätt som de fick, och också gjorde, före avtalet.

- (31) Vissa tillverkare inriktade sin produktion uteslutande på energieffektivitetsklasserna A–C och delvis D före avtalet. Avtalet ger dem en garanti för att andra parter inte tillgodoser konsumenternas efterfrågan för tvättmaskiner i energieffektivitetsklasserna D–G. En sådan garanti är viktig på en stagnerande marknad med starka konkurrenter och konkurrenter som försöker finna avsättning för sina produkter. Avtalet hindrar därför tillverkare och importörer från att konkurrera över hela skalan av energieffektivitetsklasser, så som de gjorde före avtalet.

- (32) Avtalet minskar konsumenternas valmöjligheter till energieffektivitetsklasserna A–C och delvis D jämfört med de nuvarande A–G. På grund av tekniska begränsningar är det osannolikt att ett lika stort antal energieffektivitetsklasser som det nuvarande kommer att kunna erbjudas på nytt på den berörda marknaden på kort sikt. Avtalet hindrar således distributörer, återförsäljare och slutligen konsumenter från att välja bland olika kategorier av tvättmaskiner som står till buds. Detta minskar den tekniska mångfalden och konsumenternas valmöjligheter.

- (33) Syftet med avtalet, som begränsar parternas autonomi när det gäller att tillverka eller importera tvättmaskiner enligt eget val, är därför att kontrollera ett produktkännetecken som är ett viktigt inslag i konkurrensen på den relevanta marknaden och därmed begränsa konkurrensen mellan parterna.

- (34) Avtalet kommer oundvikligen att höja produktionskostnaderna för de tillverkare som tidigare tillverkade tvättmaskiner som inte längre är tillåtna. Uppskattningar av kostnaderna för att anpassa tvättmaskinerna till den nya minimistandarden visar att produktionskostnaderna och kostnaderna per enhet skulle öka betydligt, om än inte överdrivet mycket, för de modeller som behöver uppgraderas. Därför är det sannolikt att avtalet på kort sikt höjer priserna på de modellerna och därmed priserna på vissa tillverkares produkturval. Detta snedvrیدer priskonkurrensen, eftersom dessa tillverkares kostnader ökar och deras priser närmar sig konkurrenternas.

- (35) Avtalet föreskriver inte direkt att produktionen måste minskas, eftersom effektivare tvättmaskiner i princip skulle ersätta dem som tas ur produktion. Produktionen kan eventuellt påverkas indirekt i begränsad utsträckning av minskad efterfrågan, beroende på priselasticiteten, som är låg för tvättmaskiner, om denna granskas separat utan hänsyn till andra faktorer.
- (36) Avtalet kommer dock att minska efterfrågan på elektricitet, eftersom denna är så betydelsefull för driften av tvättmaskiner. Enligt Ceced kommer avtalet sannolikt att minska elförbrukningen med 7,5 TWh (terawattimmar) av den energiförbrukning på uppskattningsvis 38 TWh som tillskrivs tvättmaskiner i gemenskapen (1995), när tvättmaskinsbeståndet väl förnyats helt. Detta påverkar den produktionskapacitet som dimensionerats för att tillgodose den förutsebara efterfrågan, och därmed elproducenterna, och deras produktion minskar med upp till 2 % av totalproduktionen.
- (37) Överenskommelsen om att hindra parterna från att tillverka eller importera tvättmaskiner i energieffektivitetsklasserna D–G har således till syfte att begränsa eller snedvrیدا konkurrensen på det sätt som avses i artikel 81.1 i EG-fördraget och artikel 53.1 i EES-avtalet.

c) Informationsutbyte

- (38) Enligt avtalet skall parterna lämna uppgifter om den årliga försäljningen av tvättmaskiner enligt energieffektivitetsklass. Informationen utbyts via en oberoende notarie som gets i uppdrag att samla in konfidentiella uppgifter som varje enskild tillverkare lämnat om produktion och försäljning. Endast de totala siffrorna för försäljningen på gemenskapsmarknaden under det föregående året kommer att ställas till konkurrenternas förfogande på en i övrigt splittrad marknad.
- (39) Informationsutbytet, som är nödvändigt för att se över vilka framsteg som gjorts och som behövs för att avtalet i dess helhet skall fungera, har inte till syfte eller resultat att begränsa konkurrensen.

d) Konsumentupplysning och spridning av energisparande teknik

- (40) Det allmänna syftet med åtagandet i avtalet är att förbättra konsumentupplysningen om mer ekonomiska sätt att använda apparaterna. I samband med syftet att ge en större spridning åt energisparande teknik anges inga särskilda metoder som skulle ålägga parterna några begränsningar.
- (41) Sådana åtaganden begränsar inte konkurrensen.

3. Betydande inverkan på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna

- (42) Elförbrukningen är ett icke försumbart köpkriterium, och kan följaktligen inte heller negligeras som grund för konkurrensen på den relevanta marknaden, där parterna som anges i punkt 24 tillsammans har en andel på över 95 %.
- (43) Avtalet kommer sannolikt också att ha olika geografiska effekter inom EES. Eftersom tillverkarna endast har ett fåtal anläggningar från vilka de levererar till hela EES, kommer avtalet att inverka på hur importen från en medlemsstat till en annan är sammansatt för de tillverkare som producerade tvättmaskiner i energieffektivitetsklasserna D–G före 1996.
- (44) Beroende på hur försäljningen är sammansatt kommer prishöjningar på grund av uppgradering av befintliga produkturval att fördelas ojämnt mellan medlemsstaterna. Resultatet är att efterfrågan kommer att påverkas i direkt proportion till andelen tvättmaskiner som tas ur produktion på varje nationell marknad. Andelen är störst i de fem medlemsstater där tvättmaskinernas energieffektivitet ligger under genomsnittet i gemenskapen.
- (45) Avtalet skulle, fullt genomfört år 2001, innebära att 1 718 modeller i energieffektivitetsklasserna G, F, E och D, dvs. något mindre än 63 %, inte längre skulle tillverkas eller importeras, av ett totalt utbud på 2 730 modeller i gemenskapen år 1995. Vad gäller försäljningen av enheter utgör antalet tvättmaskiner som inte längre skulle få säljas på marknaden 10–11 % av den totala försäljningen inom gemenskapen 1997. Detta är nästan lika mycket som marknaderna i Österrike, Sverige och Benelux tillsammans.
- (46) Avtalet skulle därför märkbart påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna på det sätt som avses i artikel 81.1 i EG-fördraget och artikel 53.1 i EES-avtalet.

B. ARTIKEL 81.3 I EG-FÖDRAGET OCH ARTIKEL 53.3 I EES-AVTALET

1. Bidrag till ekonomiska och tekniska framsteg samt fördelar för konsumenterna

- (47) Avtalet är avsett att minska den potentiella energiförbrukningen i nya tvättmaskiner med minst 15–20 % (i förhållande till 1994 års siffror för olika tvättmaskinsmodeller). Enligt Ceced skulle 7,5 TWh sparas år 2015 av den energiförbrukning på uppskattningsvis 38 TWh som tillskrivs tvättmaskiner inom gemenskapen 1995 om de modeller som skall avvecklas ersättes med ett lika stort antal maskiner i klasserna A, B och C som för närvarande finns tillgängliga på marknaden.

(48) Tvättmaskiner som, övriga faktorer oförändrade, förbrukar mindre el är objektivt sett tekniskt effektivare. En lägre elförbrukning leder indirekt till minskade föroreningar till följd av elproduktion. Den framtida driften av det totala antalet installerade tvättmaskiner som tillhandahåller samma service med mindre indirekt nedsmutsning blir ekonomiskt effektivare med än utan avtalet.

(49) En sådan potentiell förbättring under fyra års tillämpning av avtalet är anmärkningsvärd, jämförd med tidigare förbättringar. Om energieffektiviteten förbättrades i samma takt som mellan 1978 och 1994, skulle utan avtalet en förbättring på 20 % uppnås först efter åtta år i stället för fyra. Förutom att resultaten uppnås snabbare och blir tillförlitliga finns det dessutom inget belägg för att ökningen av effektivitetsgraden skulle kunna neutraliseras av ett förändrat beteende hos konsumenterna ⁽⁸⁾.

(50) Det är också sannolikt att avtalet kommer att inrikta framtida forskning och utveckling på att öka energieffektiviteten utöver de nuvarande tekniska gränserna för energieffektivitetsklass A, vilket kommer att göra det möjligt för tillverkarna att öka diversifieringen av sina produkter på lång sikt ⁽⁹⁾.

(51) Ceced uppskattar att årliga utsläpp i form av 3,5 miljoner ton koldioxid, 17 kiloton svaveldioxid och 6 kiloton kvävedioxid därmed kommer att kunna undvikas år 2010 beräknat på grundval av genomsnittliga utsläppsvärden. Även om sådana utsläpp kan begränsas effektivare i elproduktionsfasen, kommer avtalet sannolikt att föra med sig såväl individuella som gemensamma fördelar för användare och konsumenter.

a) Individuella ekonomiska fördelar

(52) Den nivå som fastställts för minimistandarden ger en typisk konsument en skälig gottgörelse inom en rimlig tid för de högre initiala inköpskostnaderna till följd av den strängare standard som införts av Ceced. Mindre elräkningar gör det möjligt för konsumenterna att ta igen ökade kostnader för uppgraderade dyrare tvättmaskiner inom nio till 40 månader beroende på elpriserna och hur ofta tvättmaskinen används.

(53) Medan avtalet kommer att eliminera vissa modeller i energieffektivitetsklass D och lägre, är det inte möjligt att på förhand fastställa avtalets inverkan på det genomsnittliga försäljningspriset för de modeller som inte påverkas direkt. Den begränsning som gäller en produktdimension, nämligen energiförbrukningen, kan öka

⁽⁸⁾ Köparna är intresserade av tvättmaskinernas egenskaper. När användningsfrekvensen och därmed den absoluta elförbrukningen (total tvättmängd per kWh/kg) begränsas av driftskostnaderna, framkallar en minskning av dessa kostnader en ökad användning. En sådan ökning kan neutralisera minskningen av den relativa förbrukningen (dvs. kWh per kilo tvätt).

⁽⁹⁾ Detta skulle göra det möjligt att se över de nuvarande energieffektivitetsklasserna inom ramen för gemenskapens miljömärke med beaktande av den tekniska utvecklingen.

konkurrensen i fråga om andra produktkännetecken, inklusive priset. Även om det är sannolikt att det lägsta priset på tvättmaskiner kommer att stiga, kan det därför inte uteslutas att produkter i energieffektivitetsklasserna A och B kan bli tillgängliga till ett lägre pris. På en marknad som kännetecknas av hård konkurrens mellan tillverkarna och av återförsäljarnas förhandlingsstyrka, är det sannolikt att dessa fördelar skulle komma konsumenterna till godo.

(54) Om dessa konkurrensfrämjande effekter blir verklighet skulle prisintervallet krympa mindre och de genomsnittliga försäljningspriserna öka mindre än vad som annars kunde förväntas.

b) Gemensamma miljöfördelar

(55) Enligt artikel 174 i EG-fördraget bör miljöförstöring hejdas vid källan. Gemenskapen strävar mot målet att utnyttja naturresurserna rationellt med beaktande av eventuella fördelar med och kostnader för de åtgärder som vidtas. Avtal av det slag som Ceced-avtalet är ett exempel som måste medföra ekonomiska fördelar som uppväger kostnaderna och vara förenliga med konkurrensreglerna ⁽¹⁰⁾. Även om elektricitet inte är en knapp resurs och en minskad förbrukning inte minskar utsläppen vid källan, kan även kostnaderna för nedsmutsning beaktas.

(56) Kommissionen uppskattar värdet av de marginella skadorna av koldioxidutsläpp som kan undvikas (s.k. externa kostnader) till 41–61 euro per ton koldioxid. På gemenskapsnivå uppgår skadorna av svaveldioxid som undviks till 4 000–7 000 euro per ton och 3 000–5 000 euro per ton kvävedioxid ⁽¹¹⁾. På grundval av rimliga antaganden verkar det som om de sociala fördelarna av Ceced-avtalet är mer än sju gånger större än de ökade inköpskostnaderna för energisnålare tvättmaskiner. Sådana resultat på miljöområdet skulle ge konsumenterna en tillräckligt stor del av fördelarna även om köparna av tvättmaskiner inte individuellt skulle erhålla några fördelar.

(57) Det väntade bidraget till ökad energieffektivitet både inom de nuvarande tekniska möjligheterna för energieffektivitetsklasserna A–C och utöver gränserna för energieffektivitetsklass A, kvoten mellan kostnader och intäkter för standarden samt enskilda användares möjlighet att ta igen sin investering möjliggör slutsatsen att avtalet sannolikt kommer att bidra avsevärt till tekniska och ekonomiska framsteg och samtidigt låta en skälig andel av fördelarna komma användarna till godo.

⁽¹⁰⁾ Artikel 3.1 f och artikel 7 i Europaparlamentets och rådets beslut 2179/98/EG av den 24 september 1998 om en översyn av Europeiska gemenskapens åtgärdsprogram för miljön och en hållbar utveckling kallat "Mot en hållbar utveckling" (EGT L 275, 10.10.1998, s. 1).

⁽¹¹⁾ Dessa värden bygger på tillgänglig information och kan behöva ses över mot bakgrund av framtida forskning.

2. Om begränsningarnas nödvändighet

(58) Avtalet ålägger inte parterna begränsningar som inte är förknippade med eller nödvändiga för uppnåendet av dess objektiva fördelar. I det direkta förbudet mot vissa energieffektivitetsklasser framhålls ingen viss teknisk metod framför andra som skall tillämpas för att uppfylla minimistandarden och inte heller uppställs det några andra begränsningar i fråga om något annat produktkännetecken eller parternas kommersiella beteende.

(59) Vad gäller den allt lägre totala elförbrukningen vid användning av tvättmaskiner möjliggör avtalet ett tillvägagångssätt som grundar sig på individuella produktkännetecken. Kommissionen har undersökt huruvida det vore möjligt att utarbeta mindre begränsande alternativ som skulle kunna leda till motsvarande minskningar på grundval av andra tillvägagångssätt. Parterna skulle exempelvis teoretiskt sett kunna avgränsa avtalet till det åtagande som gäller att bidra till ett mål som gäller hela branschen, informationskampanjer och en starkare inriktning på att uppfylla kriterierna för gemenskapens miljömärke.

a) Ett mål för hela branschen

(60) Uppställandet av ett strängare mål för hela branschen skulle teoretiskt sett kunna leda till en större indirekt minskning av utsläpp och samtidigt ge tillverkare eller importörer en större flexibilitet än vad en obligatorisk minimistandard skulle möjliggöra. Förutsatt att alla avtalsparter följer det uppställda målet skulle de ha full frihet att besluta om de olika energieffektivitetsklassernas andelar av deras totala produktsortiment, genom att kompensera en liten andel tvättmaskiner under energieffektivitetsklass C med en dominerande andel i de högsta energieffektivitetsklasserna A och B.

(61) Ett sådant system skulle dock medföra svårigheter som skulle äventyra uppnåendet av de väntade resultaten. I detta specifika marknadsmässiga sammanhang skulle köpare med förhandlingsstyrka kunna inrikta sina beställningar på tvättmaskiner i energieffektivitetsklass C. Även om ett ensidigt beslut att sluta tillverka sådana tvättmaskiner skulle kunna uppväga detta, vore det i praktiken det samma som att tillämpa minimistandarden. Endast ett gemensamt avtal med distributörer och återförsäljare skulle bidra till att övervinna detta problem. Ett sådant avtal skulle, om det alls fungerade, leda till högre transaktions- och övervakningskostnader och vara ännu mer begränsande.

b) Informationskampanjer

(62) Enbart informationskampanjer, som utgör en separat del av avtalen, är också uppenbart mindre effektiva än en standard. Såsom konstaterats ovan ger redan gemenskapens energimärkning konsumenterna tillräcklig information om energieffektiviteten. Det finns emellertid bevis att externa kostnader inte till fullo reflekteras i de beräkningar som konsumenter gör inför ett inköp. En bestämmelse om information är därför otillräcklig för att förverkliga avtalets miljöfördelar i största möjliga utsträckning. I avtalet framhålls det att informationen skall inriktas på hur tvättmaskinen skall användas, vilket gör det möjligt att ytterligare minska elförbrukningen förutom att öka den tekniska effektivitetsgraden. Sådana

kampanjer är därför ett komplement till standarden snarare än en ersättning för denna.

c) Miljömärket

(63) I kommissionens beslut 96/461/EG⁽¹²⁾ av den 11 juli 1996 om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke för tvättmaskiner, beaktas energiförbrukning (kategorierna A och B kommer i fråga), vatten- och tvättmedelsförbrukning samt konsumentupplysning. Vissa tillverkare har tilldelats gemenskapens miljömärke. Man bör dock ha i åtanke att gemenskapens miljömärke kännetecknas av sin selektiva karaktär. Märket tilldelas endast för sådana produkter som har de minst skadliga miljöeffekterna inom ett visst produktsortiment. Miljömärket gynnar den högsta miljöklassen. Å andra sidan syftar Ceed-avtalet till att ta ur produktion de produkter som har den lägsta energieffektiviteten (kategorierna D–G). Miljömärket är därför inte avsett att gälla produkter av det slag som avses i avtalet. Avtalet och miljömärket kompletterar och förstärker varandra. Avtalsparterna kommer alltid att ha möjlighet att utöver avtalet dessutom anpassa sig till miljömärket som ett ytterligare sätt att öka miljöfördelarna med sina tvättmaskiner.

3. Ingen eliminering av konkurrensen

(64) Stora återförsäljare erkänner att andra faktorer, till exempel pris, varumärkesimage och tekniska prestanda, kan väga tyngre än energieffektivitet när köpbesluten fattas. Samtidigt kommer tre energieffektivitetsklasser, nämligen A–C och delvis D, att stå till tillverkarnas förfogande också efter det att avtalet genomförts fullständigt.

(65) Dessutom föreskriver avtalet inga onödiga formella begränsningar och inte heller i praktiken någon viss metod som måste tillämpas för att öka energieffektiviteten. Den teknik som behövs för att tillverka tvättmaskiner i energieffektivitetsklasserna A–C är tillgänglig för alla tillverkare. Parterna har därför många tekniska alternativ med vilka de kan konkurrera effektivt för att uppfylla minimistandarden för energieffektivitet.

⁽¹²⁾ EGT L 191, 1.8.1996, s. 56.

- (66) Även om tvättmaskiner i energieffektivitetsklasserna D-F utgör en betydande del av den slutliga försäljningen, kommer omkring 90 % av marknaden (1996) att falla utanför avtalens tillämpningsområde. Eftersom utomstående företag fritt kommer att kunna fortsätta tillverka och importera tvättmaskiner i lägre energieffektivitetsklasser, ökar avtalet inte i någon nämnvärd utsträckning hindren för inträde på EES-marknaden.
- (67) Därför kan det konstateras att de kumulativa villkoren i artikel 81.3 i EG-fördraget och artikel 53.3 i EES-avtalet har uppfyllts.

4. Undantagets varaktighet

- (68) Enligt artikel 8.1 i rådets förordning nr 17 skall ett beslut om tillämpning av artikel 81.3 utfärdas för en viss period. Såsom anmälts kommer de skyldigheter som parterna kommit överens om att fullgöra, att gälla för dem till och med den 31 december 2001. Det är därför lämpligt att fastställa undantagets varaktighet i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 81.3 i EG-fördraget och artikel 53.3 i EES-avtalet förklaras härmed att bestämmelserna i artikel 81.1 i EG-fördraget och i artikel 53.1 i EES-avtalet under perioden från

och med den 22 oktober 1997 till och med den 31 december 2001 inte skall vara tillämpliga på det avtal som den 24 september 1997 ingicks av Conseil Européen de la Construction d'Appareils Domestiques och några av dess medlemmar med avseende på tillverkning och import av hushållstvättmaskiner i energieffektivitetsklasserna D-G enligt direktiv 95/12/EG.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till

Conseil Européen de la Construction d'Appareils Domestiques
(Ceced)
Diamant Building
Boulevard A. Reyers 80
B-1030 Bryssel

Utfärdat i Bryssel den 24 januari 1999.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 17 juli 2000

om att bemyndiga medlemsstaterna att tillfälligt tillåta saluföring av utsäde av vissa arter som inte uppfyller kraven i rådets direktiv 66/401/EEG

[delgivet med nr K(2000) 1782]

(2000/476/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 98/96/EG⁽²⁾, särskilt artikel 17 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I Sverige är den tillgängliga kvantiteten utsäde av de värsorter av ärter (*Pisum sativum*), som är lämpade för klimatförhållandena i Sverige, och som uppfyller kraven i nämnda direktiv med avseende på grobarhet, otillräcklig och kan därför inte fylla detta lands behov.
- (2) Det är inte möjligt att täcka detta behov på ett tillfredsställande sätt med utsäde från andra medlemsstater, eller från tredje land, som uppfyller alla krav i det direktivet.
- (3) Sverige bör därför bemyndigas att, under en period som löper ut den 30 juni 2000, tillåta saluföring av utsäde av ärter av sorten "Carneval" med lägre krav.
- (4) Dessutom bör andra medlemsstater som till Sverige kan leverera utsäde av ärter av ovan nämnda sort bemyndigas att tillåta saluföring av sådant utsäde.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för utsäde och uppföringsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Sverige skall bemyndigas att, under en period som löper ut den 30 juni 2000, tillåta saluföring inom sitt territorium av 50 ton certifierat utsäde av värsorter av ärter (*Pisum sativum*) av sorten "Carneval" som inte uppfyller kraven i direktiv 66/401/EEG,

med avseende på minsta grobarhet, förutsatt att följande krav uppfylls:

- a) Grobarheten skall vara minst 72 %.
- b) Den officiella etiketten skall ange den grobarhet som fastställs i rapporten om officiella utsädesprover.

Artikel 2

1. Alla medlemsstater föutom den medlemsstat som lämnat in ansökan skall också bemyndigas att, på villkoren i artikel 1 och för de ändamål som avses av den medlemsstat som lämnat in ansökan, tillåta saluföring inom sina territorier av det utsäde som får saluföras enligt detta beslut.

2. För tillämpningen av punkt 1 skall de berörda medlemsstaterna bistå varandra administrativt. Den medlemsstat som har lämnat in ansökan skall informeras av andra medlemsstater om att de har för avsikt att tillåta saluföring av sådant utsäde innan bemyndigande kan beviljas. Den medlemsstat som har lämnat in ansökan får endast göra invändningar om hela den kvantitet som fastställs i detta beslut redan har fördelats.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om de olika kvantiteter utsäde som, enligt detta beslut, försetts med etikett och för vilka det har givits tillstånd till saluföring i deras respektive länder.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 17 juli 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT 125, 11.7.1966, s. 2298/66.⁽²⁾ EGT L 25, 1.2.1999, s. 27.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 24 juli 2000

om gemenskapens inköp av vaccin mot bluetongue för beredskapslagring

[delgivet med nr K(2000) 2209]

(2000/477/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 6 och 8 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Bluetongue är en insektsburen virussjukdom hos idisslare som kan orsaka stora ekonomiska förluster inom fåruppfödningen.
- (2) Utbrott av bluetongue konstaterades under 1998 och 1999 i Grekland.
- (3) Utbrott av bluetongue konstaterades 1999 i Bulgarien och Turkiet.
- (4) Serotyperna 4, 9 och 16 har rapporterats av Grekland.
- (5) Utbrott av bluetongue konstaterades 2000 i Tunisien.
- (6) I Tunisien har serotyp 2 identifierats.
- (7) Vaccination kan vara ett viktigt hjälpmedel för att hindra spridningen av bluetongue.
- (8) Medlemsstaternas läkemedelsindustri producerar inte något vaccin mot bluetongue.
- (9) Ondersteport-laboratoriet i Sydafrika är det enda laboratorium som producerar ett utspätt vaccin med de serotyper som finns i Medelhavsområdet.
- (10) Om det fattas beslut om vaccination bör man i ett drabbat eller hotat område, för att inte införa nya serotyper i ekosystemet, använda ett vaccin med de serotyper som redan finns i eller hotar området. För detta ändamål bör en bank med trivalent vaccin (4, 9, 16) upprättas som beredskap inför den nödsituation som kan uppstå på grund av sjukdomshotet från sydost.
- (11) Det behöver också upprättas en bank med monovalent vaccin (serotyp 2) som beredskap inför sjukdomshotet från de södra medlemsstaterna på grund av situationen i Nordafrika.

- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall vidta åtgärder för inköp av 500 000 doser trivalent vaccin mot bluetongue med serotyperna 4, 9 och 16 samt 500 000 doser monovalent vaccin mot bluetongue (serotyp 2) för användning i nödsituationer.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 skall omfatta lagring av vaccin på ett sådant sätt att de utan dröjsmål kan sändas till det område där vaccination skall ske.

Artikel 2

Kostnaden för de åtgärder som avses i artikel 1 skall högst vara 160 000 euro.

Artikel 3

1. Kommissionen skall snarast ingå de avtal som krävs med laboratoriet i Ondersteport i Sydafrika för att uppfylla målen i artiklarna 1 och 2.
2. Generaldirektören för generaldirektoratet för hälsa och konsumentskydd skall bemyndigas att underteckna kontrakten på Europeiska kommissionens vägnar.

Artikel 4

Beslut 2000/292/EG ⁽³⁾ av den 6 april 2000 skall upphöra att gälla.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 juli 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽³⁾ EGT L 95, 15.4.2000, s. 39.